Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2236 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 11 iulie 1956

Muncă însuflețită în campania de vară

Tinerii din fabrici

ORADEA (de la corespondentul nostru).

Tineretul din întreprinderile orădene și-a format încă de anul trecut o frumoasă tradiție din munca pe ogoarele gospodăriilor de stat, la strînsul recoltei. Sute de tineri s-au răspîndit atunci pe tot cuprinsul regiunii Oradea aducîndu-și contribuția la seceratul în termeni optimi al lanurilor de grîu.

Anul acesta, inițiativa a pornit de la tinerii fabricii de piele și încălțăminte „Dobrogeanu-Gherea. Ei au lansat chemarea către toate organizațiile U.T.M. din întreprinderi chemîndu-le pe ogoare, la strînsul recoltei.

Ieri a plecat prima brigadă permanentă formată din 30 de tineri care vor lucra timp de 15 zile în G.A.S. Salonta. Printre primii din fabrică care au cerut să meargă în această brigadă sînt utemiștii Cristina Lup, Iosif Kuyi, Soss Elisabeta etc. În zilele de sărbătoare, alte sute de tineri vor merge să sprijine munca în campania de vară.

Chemarea a fost primită cu multă însuflețire de tinerii din întreprinderile orădene care organizează în aceste zile noi brigăzi permanente.

In frunte la recoltări

SUCEAVA (de la corespondentul nostru).

Acum cîteva zile, pe ogoarele regiunii Suceava a început recoltatul. Brigada condusă de Ion Șalaru de la gospodăria colectivă din Roman, raionul Botoșani, a fost prima din regiune care a ieșit la seceratul orzului. Intr-o singură zi au terminat de secerat 10 hectare.

Lanul de orz al colectiviștilor din Vlăsinești este în pîrgă și bun de secerat. Organizația U.T.M. de aici și-a propus ca în campania de vară nici un tînăr să nu lipsească de la muncile agricole. Și tinerii, la îndemnul organizației, au ieșit cu toții la secerat. Tinerii colectiviști Ion Trufin, Aneta Cruț, Floarea Damian au făcut cîte două norme pe zi. Astfel 20 hectare cu orz au fost terminate de recoltat. Colectiviștii din Vlăsinești se pregătesc să înceapă în curînd și recoltatul grîului.

De acum a început recoltatul orzului și la G.A.S. Dîngeni, raionul Trușești, unde tractoriștii Ion Barbălată și Iorgu Radu își depășesc zilnic normele.

La grădina de legume și zarzavaturi

DOMNEȘTI (de la corespondentul nostru). — Cei 200 de elevi au venit doar de cîteva zile la G.A.S. Domnești. Cu toate acestea, între cei de la școala tehnică de comerț și elevii de la școala profesională T.C. 11 Giulești a pornit o adevărată întrecere. Dimineața, Iancu Horescu se scoală odată cu ivirea zorilor și se duce în celelalte dormitoare să-și trezească tovarășii. Apoi se îndreaptă spre dormitorul celor de la comerț. Utemistul Constantin Cheleș îi trezește însă pe toți mai înainte și îi zorește cu cîte o glumă. După aceea elevii împînzesc cîmpul la recoltat legume și zarzavaturi, la prășit, plivit, la legatul viei sau în altă parte unde e nevoie. Și întrecerea continuă.

In primele zile, inginerul șef, împreună cu șeful sectorului legumicol au fost printre elevi. Unii dintre aceștia n-au mai lucrat niciodată la cîmp și era necesar să li se arate ce trebuie să facă. Acum, însă au învățat, iar cei doi care trebuie să știți, sînt oameni pretențioși cînd e vorba de legumicultură, i-au lăudat. Ba, Constantin Cheleș a participat chiar la recepționarea legumelor cînd au venit delegații Aprozarului, care s-au declarat mulțumiți de calitatea și sortarea lor. Mulți dintre elevi ca: Aurel Ștef, Dumitra Gratie, Emil Spandale, Mircea Rusu și alții realizează cîte două norme zilnic.

Ajutor prețios

Un nou lot de 128 de combine din care 34 fabricate în țară au fost repartizate zilele acestea gospodăriilor agricole de stat din regiunea Constanța. Ele au sosit la timp, pentru a putea fi din plin folosite în perioada actuală la muncile de strîngerea recoltei.

Roadele primelor zile

In regiunea Iași recoltatul orzului de toamnă s-a terminat în majoritatea gospodăriilor agricole de stat, precum și în aproape 40 la sută din numărul gospodăriilor agricole colective.

Colectiviștii din Berezeni, Bogdana, Mușata și altele au început cu mijloace proprii secerișul orzului de toamnă imediat ce acesta a dat în pîrgă.

In aceste zile, pe tarlalele gospodăriilor agricole de stat din regiune a început și recoltatul grîului de toamnă. Pînă acum, muncitorii din gospodăriile agricole de stat Zorleni, Murgeni, Bogdana, Pojoreni și Războieni au recoltat peste 25 la sută din suprafața cultivată cu grîu de toamnă.

Cînd te ascunzi după deget

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). Grînele au început să dea în pîrg. De aci însă și pînă vor fi duse în hambar, mai e un drum de care depinde, în bună măsură, calitatea și cantitatea recoltei. Gospodăria agricolă de stat Cobadin are peste 8.000 de hectare cu păioase și multe mașini agricole moderne. La prima vedere, aici găsești o situație bună. La G.A.S. Cobadin reparațiile mașinilor au precedat cum se cuvine, campania de recoltare; totuși și acum, cînd grînele sînt gata de seceriș, cinci combine, cinci secerători-legători și patru batoze (din șapte) nu sînt reparate. De ce?

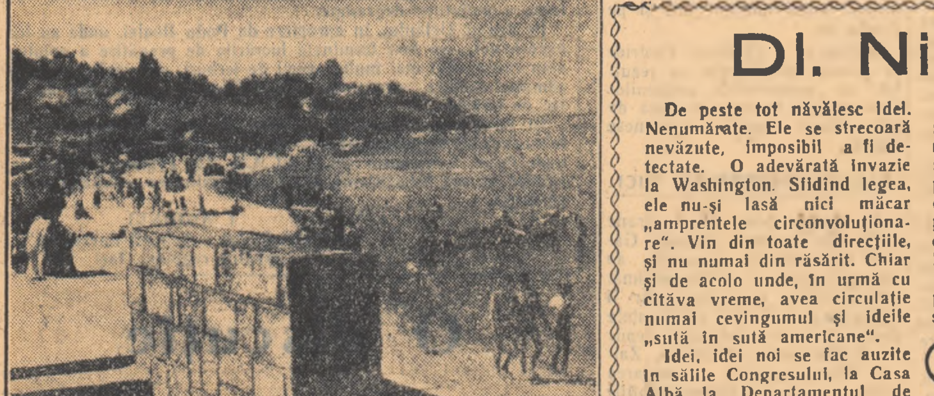
Pe cei care răspund de această chestiune îi auzi spunînd: baza de aprovizionare nr. 9 Ovidiu nu ne-a dat rulmenți, axe curbate, roți motrice, aparate înnodătoare și altele. Ne-am adresat forurilor regionale și ministerului, în săptămîna trecută. Cam tîrziu, este adevărat, dar ce puteam face? În timpul ploilor stăteam, căci atelierele erau prea strîmte (trustul 10 construcții ne amînă de trei ani cu darea în folosință a atelierului nou) și afară nu era chip de lucrat.

Timpul i-a favorizat deci pe cei de la G.A.S. Cobadin. Ce se întîmpla însă dacă recoltarea începea la 1 iulie—cum de altfel era planificat? Se scuturau grînele, pierderile ar fi fost mari. Dar și așa, mașinile reparate asigură oare succesul recoltării care va începe foarte curînd?

Fără îndoială că nu. Cine sînt vinovații? Categoric, toți cei amintiți, în frunte cu Petre Agapescu, mecanicul șef al gospodăriei de stat. Se știe că pruncul care plînge nu rămîne flămînd. Cu toate astea, pe tovarășii din conducerea G.A.S. Cobadin puțin i-au interesat întîrzierile ce surveneau în livrarea pieselor, mulțumindu-se doar să repete meru: nu avem piese! fără a socoti însă că aceasta înseamnă periclitarea recoltei.

Situația se poate îndrepta, fără prea mari greutăți, însă numai dacă măcar acum, cînd recolta bate la ușă, tovarășii de la G.A.S. Cobadin vor înceta să se mai ascundă după deget, după așa numitele „condiții obiective".

Pe litoral



Un tren a plecat din Gara de Nord spre mare... E plin de călători ce rîd, cîntă, bucuroși că vor petrece zilele minunate ale concediului pe plaja însorită a litoralului. Iată o imagine devenită obișnuită, de fiecare zi, întîlnită chiar și în piese și cîntece.

Și anul acesta, mii și mii de oameni ai muncii, tineri și vîrstnici, pionieri și școlari vin și vor mai veni în stațiunile Mamaia, Vasile Roaită, Eforie și Techirghiol. Pentru ca ei să petreacă un concediu plăcut, Sfatul popular regional Constanța a întreprins din timp o serie de lucrări de amenajare și recondiționare a plajei, parcurilor și a tuturor celorlalte frumuseți ce dau atît farmec locurilor.

De pildă în Constanța — ce se poate numi totuși și o stațiune — o suprafață de 11 ha. teren viran a fost transformată în parcuri, grădini, scuaruri. In fața Teatrului de Stat s-a deschis un șantier pentru amenajarea unui parc pe o suprafață de 2 ha. cu alei, ronduri de flori, pomi, arbori ornamentali, bazine cu fîntîni arteziene feeric luminate noaptea, cu reflectoare, stîlpi de piatră, monumente, garduri vii.

Mai sînt în curs de amenajare un parc al copilului în piața Unirii faleza cazinoului, peluza de pe B-dul Lenin și multe altele.

La Eforie, peisajul local se va întregi cu un nou parc, pe o suprafață de 18 ha., iar la Vasile Roaită, întreaga stațiune cu vilele și clădirile sale sînt înecate în marea verde a pomilor și a florilor din parcurile nou create. Tot la Eforie se amenajează parcul, Teatrul de vară, taluzul de la lac, parcul de la vila „Marea Neagră" patru terenuri noi de sport diferite.

Toate aceste lucrări se fac de către sfaturile populare respective în colaborare cu noua întreprindere T.C.E.H. Aceste lucrări — ce fac parte dintr-un plan mai mare de amenajare a litoralului — vor contribui la înfrumusețarea stațiunilor, oferind un concediu plăcut oamenilor muncii veniți la odihnă.

Buletin medical cu privire la starea sănătății tovarășului dr. Petru Groza

Tov. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, a prezentat în ziua de 9 iulie 1956 fenomene de congestie pulmonară dreaptă, însoțită de tulburări respiratorii și coronariene. S-a aplicat tratamentul adecvat.

acad. prof. dr. N. G. LUPU, acad. prof. dr. I. HAȚIEGANU, prof. dr. C. ILIESCU, conf. dr. T. SPIRCHEZ, conf. dr. E. KOPPICH, dr. E. FRONESCU, dr. E. CABA.

Deva. 10 iulie 1956.

Sosirea unui grup de turiști francezi

Marți dimineața a sosit în Capitală primul grup de turiști francezi care vin în țara noastră într-o excursie organizată de Oficiul național de Turism „Carpați".

Turiștii francezi vor vizita timp de cîteva zile Bucureștiul, Valea Prahovei și alte localități.

(Agerpres)

Steagul de la turnătoria de fontă

Mai erau cîteva zile pînă la sfîrșitul lunii... Cele 33 brigăzi de tineret de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin erau în întrecere pentru îndeplinirea angajamentelor luate.

In clipele acelea, pe mulți tineri îi frămînta întrebarea: „Oare ce brigadă va cîștiga drapelul de fruntașă pe uzină?" Se știa că sînt mai multe brigăzi candidate la acest titlu. Brigada de strungari de la șasiuri, condusă de Anghel Deleșan, realiza de cîteva luni cîte două norme — două norme și jumătate. Brigada de ajustori a lui Ion Stratulat, pe lîngă depășirea de plan, lucra și fără rebut, iar la oțelărie brigada de formatori obținea depășiri însemnate. Multe din brigăzile de tineret erau în fruntea luptei pentru îndeplinirea planului.

Peste două săptămîni, comitetul U.T.M. pe uzină a organizat o consfătuire cu brigăzile de tineret. Cu această ocazie, drapelul de brigadă fruntașă a fost înmînat tinerelor din brigada de miezuitoare de la turnătoria de fontă, care își îndepliniseră planul mai multe luni la rînd în proporție de 150—160 la sută, lucrînd totodată fără rebut.

Aceste rezultate vorbeau despre munca avîntată a tinerelor din brigadă și îndrumările tehnicianului brigăzii, maistrul Ovidiu Deldebiu, care împărtășea tinerelor experiența sa acumulată în cei 18 ani de cînd lucrează în uzină. Lupta n-a fost ușoară. Dar brigada a știut să muncească tot mai bine, pentru ca după un an drapelul de brigadă fruntașă pe uzină să fluture din nou în sectorul turnătorie.

★

In seara zilei în care brigada a primit drapelul, comunistul Deldebiu nu-și găsea locul; cugeta la perspectivele viitorului. Îl frămîntau multe gînduri: Oare va putea brigada lui să mențină drapelul? Vor ține pasul fetele în întrecerea cu brigăzile de băieți?

Desigur că da. Dar pentru aceasta trebuie întreprins ceva nou, o formă nouă a organizării muncii, care să înviorezе și mai mult munca brigăzii. Răsfoind cîteva cărți tehnice, apoi cîteva ziare, maistrul Deldebiu se opri asupra unui articol care trata despre inițiativa brigăzii lui Năstase Mitroi de la uzinele „Matyas Rakosi" din Capitală.

— Asta-i ce ne trebuie nouă — și-a spus maistrul, notînd cu satisfacție în carnetul său caracteristicile noii inițiative.

Multă vreme — se gîndi el — era greu să ne întrecem cu celelalte brigăzi din uzină. In multe sectoare se găseau ușor metode avansate aplicabile. Brigăzile de strungari lucrau cu metode de așchiere rapidă și intensivă, frezorii, rabotorii, găuritorii aveau fiecare metodele lor rapide, brigăzile de topitori căutau să folosească toată capacitatea cuptoarelor, iar forjorii luptau pentru obținerea de cît mai multe economii. In atelierul de miezuri nu se găseau asemenea metode de muncă; aci totul depinde de felul cum îți organizezi munca, cît de îndemînatic ești și cu cîtă atenție veghezi asupra calității.

A doua zi, venind la lucru mai devreme ca de obicei, maistrul adună fetele din brigadă și le vorbi pe larg despre noua inițiativă. Membrele brigăzii au hotărît să treacă la aplicarea inițiativei lui Năstase Mitroi privind folosirea complexă și diferențiată a metodelor avansate de către întreg colectivul brigăzii.

De atunci au trecut cîteva săptămîni. Fetele, care înainte lucrau împrăștiate prin toată secția, astăzi, printr-o nouă organizare a muncii, lucrează în grup. Brigada acționează unit. Tinerele se ajută reciproc în muncă și controlează calitatea miezurilor. Ele aplică cu succes inițiativa grupei sindicale nr. 19 de la fabrica „21 Decembrie" din București, de ajutorare a celor rămași în urmă.

Prin împărțirea lucrului pe brigadă cu o zi înainte, s-a ajuns ca fiecare miezuitoare să știe ce are de făcut în ziua următoare, avînd astfel posibilitatea să studieze și să pregătească din timp dispozitivele și materialele necesare.

Nu de mult, în brigadă s-a născut și o inițiativă proprie. Adeseori turnătoria avea de suferit pentru că nu primea formele asamblate la timp, din cauză că nu erau miezuri. Văzînd această situație, brigadierele au hotărît să lucreze de aici înainte cu un schimb înainte toate miezurile necesare schimbului următor de la secția turnare.

Prin aplicarea controlului înainte de coacerea miezurilor lucrate, prin respingerea miezurilor găsite necorespunzătoare, brigada a reușit să desființeze rebuturile.

In ultimul timp, orice nereguli în buna desfășurare a producției sînt discutate în brigadă. In zilele cînd lucrul nu decurge normal se organizează o consfătuire a brigăzii unde se analizează cauzele deficiențelor.

Se întîmplă uneori ca amestecul de nisip să nu corespundă, dînd naștere la rebuturi. Atunci maistrul Deldebiu, împreună cu utemista Elena Zincă, merg în atelierul unde se face prepararea nisipului. Ei cer ca tovarășii de aci să se străduiască să prepare nisipul cu un amestec corespunzător.

Rezultatele de astăzi ale brigăzii se obțin datorită preocupării maistrului comunist față de calificarea tinerilor. Membrele brigăzii s-au calificat în meseria de miezuitoare sub ochii maistrului. Miezuitoarele Elena Zincă, responsabila brigăzii, Ecaterina Poteraș, care pentru succesele sale în producție a obținut de curînd diploma de onoare a Comitetului raional U.T.M., Elena Săniuță, deși venită nu de mult în uzină, în prezent confecționează cele mai complicate miezuri. Ana Radu, Ana Ragea, Elisabeta Oancea și altele nu se mulțumesc cu cunoștințele pe care le au. Ele continuă să-și ridice gradul de calificare profesională.

Aplicarea inițiativei brigăzii lui Năstase Mitroi dă roade. Brigada tinerelor miezuitoare și-a întrecut pe luna trecută sarcinile de plan cu 10 la sută, față de luna precedentă, realizîndu-și planul în proporție de 177 la sută. Datorită acestui rezultat, brigada s-a menținut încă o lună fruntașă pe uzină.

NICOLAE NICOLAU
laborant la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann"

Teatrul Academic de Artă „Maxim Gorki" din Moscova a părăsit țara noastră

Marți dimineața a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre patrie, colectivul Teatrului Academic de Artă „Maxim Gorki" din Moscova (M.H.A.T.) care timp de două săptămîni a dat o serie de spectacole la București și Cluj.

Pe peronul gării Băneasa solii artei teatrale sovietice au fost conduși de tovarășii: Constanța Crăciun, ministrul Culturii, Ion Pas și C. Prisnea, primi-locțiitori ai ministrului Culturii, O. Livezeanu, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., artiștii poporului Costache Antoniu, Lucia Sturdza-Bulandra și G. Vraca, maeștrii emeriți ai artei Marietta Sadova, Ion Șahighian și W. Siegfried, artiștii emeriți Radu Beligan, Aura Buzescu, Maria Filotti, Ion Finteșteanu, Beate Fredanov, Moni Ghelerter și Irina Răchițeanu, reprezentanți ai instituțiilor de artă, ziariști.

Au fost de față reprezentanți ai Ambasadei Uniunii Sovietice la București.

Inainte de plecarea trenului, pe peronul gării, a luat cuvîntul tov. C. Prisnea, prim locțiitor al ministrului Culturii.

A vorbit apoi artistul poporului Costache Antoniu.

Din partea M.H.A.T.-ului a vorbit A. V. Solodovnikov, directorul teatrului.

Cei prezenți au făcut o caldă manifestație de simpatie colectivului M.H.A.T.-ului. Actorilor sovietici li s-au oferit buchete de flori.

Colectivul uzinelor „Steagul Roșu" fruntaș pe țară

ORAȘUL STALIN 10 (de la trimisul special Agerpres). — Pentru realizările deosebite obținute în cursul anului 1955, colectivul uzinelor „Steagul Roșu" a fost distins cu Drapelul de producție al Consiliului de Miniștri. Festivitatea decernării acestei înalte distincții a avut loc marți după amiază. La mitingul organizat cu acest prilej au venit sute de constructori ai autocamioanelor romînești, metalurgiști de la uzina de tractoare „Ernst Thälmann". Au participat de asemenea reprezentanți ai Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini, ai C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria metalurgică și construcțiilor de mașini, ai comitetelor regional și orășenesc de partid, delegați ai altor uzine metalurgice.

Mitingul a fost deschis de tov. Constantin Munteanu, președintele comitetului de întreprindere al uzinelor „Steagul Roșu". Tov. Dumitru Lazăr, locțiitor al ministrului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de mașini, a felicitat pe constructorii autocamioanelor romînești pentru realizările obținute anul trecut, amintind principalele lor realizări care au dus la cîștigarea Drapelului de producție al Consiliului de Miniștri.

Au luat apoi cuvîntul numeroși muncitori, ingineri și tehnicieni printre care Traian Bobeanu, Toma Nițescu, Nicolae Preda și Nicolae Dalea. In numele comitetului regional de partid și al Comitetului orășenesc de partid, tov. Nicolae Popa a felicitat călduros colectivul uzinelor „Steagul Roșu" cu prilejul înmînării Drapelului de producție al Consiliului de Miniștri. Odată cu conferirea Drapelului de producție al Consiliului de Miniștri, uzinele „Steagul Roșu" au fost premiate cu suma de 2.500.000 lei.

La sfîrșitul mitingului, tov. Gheorghe Rădoi, directorul general al uzinelor, a dat citire telegramei adresată C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri prin care colectivul uzinelor „Steagul Roșu" se angajează să dea peste planul anului 1956; 200 de autocamioane, 150.000 de rulmenți, 100 tone de oțel și să realizeze loturile de prototipuri ale motorului Diesel rapid și ale autocamionului cu două diferențiale. De asemenea colectivul uzinelor s-a angajat să dea peste plan anual acumulări bănești în valoare de 10.000.000 lei.

Largă participare la concursul echipelor artistice de amatori

De curînd s-au desfășurat în Regiunea Autonomă Maghiară ultimele probe din cadrul etapei raionale a concursului pe țară al echipelor artistice de amatori de la sate.

La etapa raională a concursului au luat parte pe întreaga regiune peste 9.500 de artiști amatori de la sate, printre care un mare număr de soliști. Din raioanele Tg. Mureș și Cristuru Secuiesc s-au prezentat peste 1.900 de concurenți care fac parte din 61 de formații artistice sătești. S-au remarcat îndeosebi dansatorii din Sîmbriaș, raionul Tg. Mureș și corul din Porumbenii Mari, raionul Cristuru Secuiesc.

Orchestra populară condusă de Radu Victor din Morăneni, raionul Toplița, orchestra de fluiere din Hodac, raionul Reghin, avînd în repertoriu cîntece populare și ciobănești din valea Gurghiului, echipa de dansuri populare din Corund, raionul Odorhei, au dovedit o mare măiestrie artistică.

La mijlocul lunii iulie se va desfășura concursul dintre casele culturale raionale, la care și-au anunțat participarea casele culturale din Tg. Mureș, Reghin, Ciuc, Gheorghieni și Odorhei.

Dl. Nixon și ideile

Comentariu la un fapt

De peste tot năvălesc idei. Nenumărate. Ele se strecoară nevăzute, imposibil a fi detectate. O adevărată invazie la Washington. Sfidînd legea, ele nu-și lasă nici măcar „amprentele circonvoluționare". Vin din toate direcțiile, și nu numai din răsărit. Chiar și de acolo unde, în urmă cu cîtăva vreme, avea circulație numai cevingumul și ideile „sută în sută americane".

Idei, idei noi se fac auzite în sălile Congresului, la Casa Albă, la Departamentul de Stat, pătrund — culmea! — și în biroul lui Dulles. Și nu sînt aduse de „agitatori roșii", cum sînt spre exemplu bucătarii sovietici cărora li s-a interzis intrarea în Statele Unite, ci de asemenea oameni ca președintele Italiei, Gronchi, președintele Indoneziei, Sukarno sau ministrul de externe al Franței, Pineau.

E vorba de idei pentru noi tipuri de arme?

E vorba de idei pentru alte acțiuni antisovietice?

E vorba de idei pentru a demonstra tratamentul cu totul blînd aplicat de către Ku-Klux-Klan negrilor de la 1 ianuarie 1956 ora zero?

Nu. Nimic din toate acestea, nici o idee pe această linie.

Așa că trebuie sunată alarma. Căci dacă de loc regretatul Forrestall a exagerat cu puțin atunci cînd a afirmat că a văzut submarine sovietice defilînd pe bulevardul din fața Pentagonului, acum au intervenit într-adevăr dușmani periculoși și anume: IDEILE.

Tunuri și avioane, bombe mai mici și mai mari se demonetizează. O spune clar, pe un ton plîngăreț, însuși vicepreședintele Statelor Unite, onoratul Richard Nixon, despre care se zice că are numai dușmani în rîndul democraților dar în schimb nu are nici un prieten chiar printre republicani. El afirmă că acum se duce lupta pentru cîștigarea conștiinței și „arma folosită în această luptă sînt ideile, iar nu tunurile și avioanele".

Ce nenorocire! Pînă acum mister Nixon avea cunoștință despre creier doar ca un organ care trebuie zburat cu ajutorul tunurilor și avioanelor. Și iată că acum află că folosește și la altceva, și anume la producerea ideilor.

Alarma a fost sunată, dar fiți liniștiți; nu sînt Nixon și prietenii lui oameni care să intre în panică. După un moment de încurcătură au descoperit că în ultima instanță e vorba tot de război, de luptă.

Așa că din nou înainte. Să intervină dolarii. Să fie cumpărate cît mai multe idei, idei peste idei și odată aduse în America să fie deferite Comisiei pentru activitatea antiamericană. „New-York Times", grăbit, a găsit și formula: „Noul război al ideilor și dolarilor".

Deci, din nou război. Dar dacă cu dolari se pot fabrica tunuri și tancuri, ideile nu cotează la bursă, fiind mai greu de cumpărat.

De altfel, una din manifestările noii „înțelepciuni" a fost și o recentă alarmă aeriană organizată la Washington. Dar nu s-a mai procedat ca de obicei, doar e nevoie nu numai de bombe, ci și de idei. Așa că s-a „început cu o rugăciune pentru pace și s-a terminat cu zgomotul și fumul unei simulate explozii de bombă atomică." (relatare „Associated Press").

Deci fericire, de-acum înainte bombele atomice vor putea fi sfințite, iar cele cu hidrogen, dat fiind că trebuie să fie mai respectate, ar putea să fie scufundate în apă sfințită, ca la un botez veritabil, conform rețetelor lui mister Nixon & Comp.

Dar e greu de crezut că cineva se va lăsa înșelat de noul ambalaj în care se caută să fie prezentată politica americană, chiar dacă bomba atomică va fi învelită într-o glazură de ciocolată.

Prin urmare teama de idei e justificată. Fie ca atotputernicul să asculte rugile înălțate la Washington și să-l ferească pe mister Nixon de influența nefastă a celor ce gîndesc.

SERGIU BRAND

Actualități din Mediaș

MEDIAȘ *(de la brigada noastră volantă: M. Zonis, R. Costin și F. Popa).*

Incă de la porțile sale, Mediașul ne întîmpină cu noile sale construcții. Blocuri mari, luminoase, alternează cu spații verzi și cu cîmpuri de grîne.

Dar iată și fabrica „Vitrometan". Iată una din secțiile cu renume ale întreprinderii. Cîteva măsuțe pe care sînt așezate vase multicolore, glastre sau pocale aurite. In secția pictură lucrează mulți tineri. Ei au creat de curînd 6 modele noi de servicii de sticlă. Numeroase lăzi cu scrumiere, vase smălțuite, ulcioare așteaptă să fie transportate la gară pentru a pleca spre stațiunile balneo-climaterice de pe Valea Oltului, la Călimănești, Olănești și în celelalte localități. 25.000 de astfel de amintiri plăcute au fost fabricate la „Vitrometan". Pînă la sfîrșitul anului încă 15.000 de asemenea obiecte vor lua drumul stațiunilor balneo-climaterice. Printre numeroasele obiecte de sticlă și cristal, distingem apreciatele narghilele pentru Persia, Iran și Egipt. Alături, pahare colorate sau aurite sînt supuse ultimului control. Ele au multă căutare în Persia.

In fotografia nr. 1: *maistrul Blașca Iosif arată tînărului Ion Avram cum trebuie executat un mic retuș.*



★

Spectacolele artiștilor amatori de la fabrica „8 Mai" sînt mult apreciate în întreaga regiune. Ei au prezentat pînă acum zeci de spectacole cu: „Piatra din casă", „Să fie liniște", „Oaspetele din faptul serii" și altele.

Fotografia nr. 2 *reprezintă o scenă din piesa „Oaspetele din faptul serii"... O fermă izolată pe granița dintre Franța și Germania occidentală. O încăpere mare ce servește și de cameră de primire, și de bucătărie, și de sală de mîncare. Inăuntru un bătrîn cu fiica lui, micuța Yvette, și fiul lui orb. Deodată pe ușă intră jandarmul...*

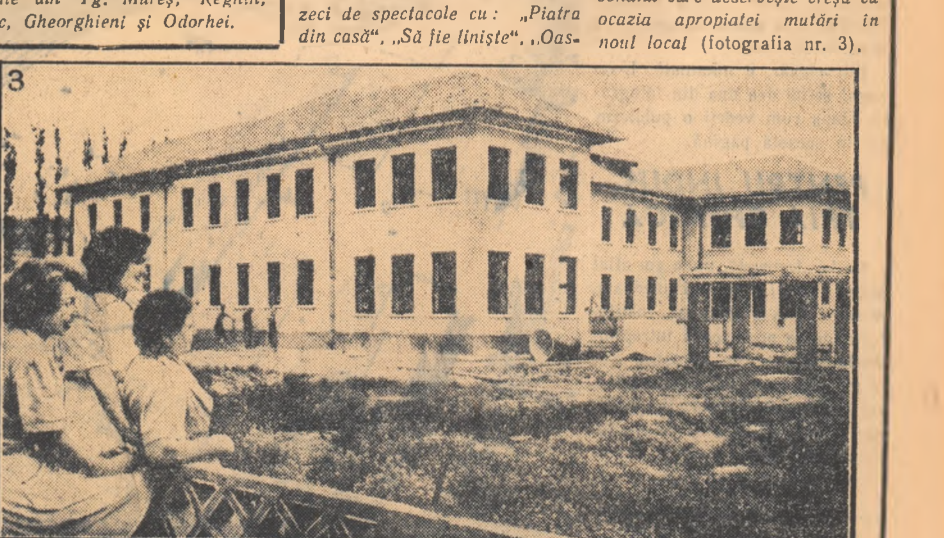


In fiecare duminică, artiștii amatori de la „8 Mai" pleacă în turneu în regiune. Sosirea lor este așteptată cu nerăbdare.

★

O clădire mare cu multe geamuri, înconjurată de pomi. E noul local al creșei întreprinderii „Vasia Vasilescu". Luna aceasta creșa se va muta în noua clădire. Celor 56 de copii din creșă li se vor mai adăuga alți 32 noi veniți.

Foto-reporterul nostru a fost de față cînd tovarășa Bloos Irmgard, sora-șefă a creșei, împreună cu tovarășele sale, s-a apropiat de gardul noii clădiri pentru a vedea în ce stadiu se află lucrările. Folosim acest prilej pentru a felicita personalul care deservește creșa cu ocazia apropiatei mutări în noul local (fotografia nr. 3).



Chemarea Comitetului Central al U.T.M. a făcut să vibreze o coardă în inima fiecărui tînăr din ţara noastră. Zeci de mii de tineri sînt chemaţi să participe la construcţiile socialismului.

Mulţi tineri au şi plecat. Ei poartă salopeta albastră şi boneta de brigadier. Mulţi se pregătesc să plece pe şantierele devenite ale tineretului. Incotro? — se întreabă ei. Unde să mergem? Ce se construieşte într-un loc, ce în celălalt?

Vreţi să ştiţi ce sînteţi chemaţi să construiţi? Ei bine, ne-am adresat şefilor de proiecte, ingineri şi arhitecţi, cu gîndul de a răspunde la această întrebare. Desigur, nu vom putea oglindi aici toate şantierele tineretului. Ca să o facem, ne-ar trebui de cîteva ori spaţiul unui ziar. Am ales doar cîteva.

IATĂ CE AVEM DE CONSTRUIT

UN MARE COMBINAT SIDERURGIC

Inginerul **F. ROLL**, şeful proiectanţilor de construcţii de la Combinatul siderurgic din Hunedoara e un om trecut de prima tinereţe. Totuşi, dragostea faţă de muncă sa i-a făcut să-şi păstreze inima pînă ce avîntul tinereţii. Cînd stai de vorbă cu el, uiţi că ai în faţă un om care nu mai e tînăr. Iţi descrie cu lux de amănunte uzina, se înfierbîntă şi parcă începi să vezi şi tu prin hîrtiile acoperite cu linii, cercuri şi cifre, ce întruchipează proiectul, construcţiile viitoarelor clădiri.

— Ce se construieşte în Hunedoara? Nu e uşor de spus în două cuvinte — remarcă interlocutorul nostru. Să începem cu bateria de cocs, care va fi gata încă în anul acesta. E a doua baterie de cocs a combinatului. Cînd va intra în funcţiune, va da anual 200.000 tone de cocs.

Legate de uzina cocsochimică, se construiesc în cadrul combinatului cîteva secţii chimice.

— In ce scop?

— Pînă acum gazele şi celelalte materiale care rezidă din prelucrarea cocsului erau aruncate. Aceste secţii le vor capta şi prelucra mai departe în piridină, benzen, naftalină şi altele, care la rîndul lor sînt materii prime pentru industria chimică. Ştii desigur, ce importanţă se dă în actualul plan cincinal industriei chimice.

Aprinzîndu-şi o ţigară, tov. Roll continuă:

— O altă mare unitate pe care o construim, e noua oţelărie Siemens Martin. Cînd va fi gata, va fi una din cele mai mari din ţară.

In sfîrşit, se vor mai construi în cadrul combinatului şi cuptoare de var, care vor da anual varul necesar atît oţelăriei vechi, cît şi celei noi.

— Aceasta e tot?

— Ţi se pare puţin? — zîmbi inginerul.

— Nu, dimpotrivă.

— Trebuie să ştii că pentru aceste uzine — căci fiecare va fi de fapt o uzină în toată puterea cuvîntului — mai sînt necesare o serie întreagă de construcţii auxiliare ca turnuri de răcire, mii de kilometri de conducte, staţii de transformare, instalaţii pentru ventilaţie, zeci de kilometri de cale ferată şi multe altele.

...Am fost cu nouă ani în urmă la Hunedoara şi am revăzut-o acum cîteva săptămîni. Dacă n-aş fi cunoscut oraşul, aş fi crezut că am nimerit pe teritoriul altei uzine. Cîte transformări, cu cît s-a mărit şi s-a modernizat combinatul! E de nerecunoscut. Şi ceea ce e mai pregnant: e greu să deosebeşti unde se sfîrşeşte uzina şi unde începe şantierul. Alături de ateliere şi furnale se înalţă macaralele constructorilor, alături de clădirile afumate se ridică ziduri noi, roşii. Şi toate acestea nu-s decît începutul. Ritmul construcţiei de-abia începe să crească.

Am mulţumit tovarăşului Roll şi mi-am luat rămas bun de la el.

— Poate vrei să vezi cum va arăta în viitor oţelăria Siemens Martin? Iată cîteva fotografii ale machetelor.

Intr-adevăr, e minunată. L-am rugat să-mi dea una din fotografii. După cum vedeţi o publicăm azi în această pagină.

PENTRU INDUSTRIA CHIMICĂ

De la „Iproment", unde am aflat atîtea lucruri despre Hunedoara, m-am dus la „Iprochim", institutul unde se proiectează întreprinderile noastre de industrie chimică. Aici l-am găsit pe inginerul **NICOLAE DUMITRIU**, un tînăr înalt, negricios şi foarte îndatoritor. Nu mică mi-a fost bucuria aflînd o plăcută coincidenţă: tov. Dumitriu, şeful proiectanţilor de la uzinei de sodă de la Govora, a cărei construcţie a devenit şantier naţional al tineretului, este şi el utemist, membru în comitetul U.T.M. al „Iprochim"-ului. Iată, aşa dar, o bază de la care discuţia noastră a pornit pe un făgaş foarte plăcut.

— Pînă acum s-a construit grupul preuzinal, adică clădirile administrative, garajele, cantina şi celelalte. Actualmente, începem să ridicăm uzina propriu-zisă.

— Din ce se compune?

— Din două linii de producţie: una pentru soda caustică şi cealaltă pentru soda calcinată.

— Desigur, veţi mai construi şi unele clădiri anexe.

— Fără îndoială. Proiectul prevede un atelier mecanic, depozite pentru materialele de construcţii, pentru combustibil, lubrefianţi, un laborator central şi multe altele.

— Ce importanţă va avea uzina de la Govora pentru industria noastră?

— Planul cincinal prevede o uriaşă dezvoltare a industriei noastre chimice. Noi avem în ţară numeroase resurse de materii prime pentru industria chimică, nefolosite sau folosite insuficient. Intre ele sînt şi sarea şi calcarul. Acestea pot fi folosite la fabricarea sodei caustice şi sodei calcinate, atît de necesare în industria sticlei, industria textilă, în rafinarea petrolului etc. Uzina de la Govora va prelucra atît sarea, cît şi calcarul pentru industriile amintite şi pentru multe alte ramuri ale industriei noastre.

La despărţire, inginerul utemist a arătat cît de mîndru este el că pe acest şantier vor veni brigadieri, care cu mîinile lor tinere vor ajuta la ridicarea acestei importante uzine.

LOCUINŢE ÎN VALEA JIULUI

Şi arhitectul **Z. PAPANIDE**, de la I.P.C. este tînăr. Lui i s-a încredinţat răspunderea proiectării locuinţelor muncitoreşti din Petroşani. Aceste construcţii, ca şi celelalte şantiere ale locuinţelor din Valea Jiului, după cum se ştie, au devenit şantier naţional al tineretului.

Pe tînărul arhitect l-am găsit aplecat asupra mesei de lucru aducînd unele corective la un proiect. N-am vrut să-l reţin şi am intrat direct în subiect, rugîndu-l să povestească despre locuinţele ce se construiesc pentru mineri.

— Construim la Petroşani patru incinte a 144 apartamente. In fiecare incintă sînt şase blocuri: două au parter şi trei etaje, iar patru — parter şi două etaje. Unul din blocuri are parterul destinat magazinelor de tot felul, pentru ca locatarii să nu mai fie nevoiţi să alerge după cumpărături pînă în centrul oraşului.

— Cîte camere are un apartament?

— Depinde: unele au două, altele trei camere. Toate însă au respectivele dependinţe: baie, bucătărie, cămară. Minerii şi familiile lor — viitorii locatari, vor avea tot confortul. Cît de plăcut le va fi, după o zi de muncă să vină în locuinţa curată, spaţioasă, luminoasă, aerisită, răcoroasă vara, călduroasă iarna.

— Ce fel de încălzire există?

— Casele pe care le construim acum au sobe. Dar actualmente proiectăm noi blocuri de locuinţe dotate cu încălzire centrală. Cînd cartierul de locuinţe se va extinde...

— E prevăzut aşa ceva?

— Fără îndoială. Cînd cartierul de locuinţe se va extinde, se vor termofica şi apartamentele care acum se încălzesc cu sobe.

— Brigadierii vor munci la ridicarea acestor locuinţe?

— Sigur. La aceste locuinţe, la clădirea creşei prevăzută pe lîngă grupul de incinte, la nivelarea şi pavarea aleilor interioare şi a străzilor, la crearea spaţiilor verzi.

— La construirea locuinţelor se folosesc metode noi de construcţie?

— S-a clădit mai înainte un bloc din elemente prefabricate din beton armat. Chiar zilele trecute am fost la Petroşani şi am vorbit cu locuitorii acestui bloc. Sînt foarte mulţumiţi. La construirea noilor blocuri vom folosi elemente prefabricate. Această însă depinde în mare măsură de producţia de prefabricate din beton armat...

★ ★

FABRICA DE CASE

...Depinde de producţia de prefabricate.

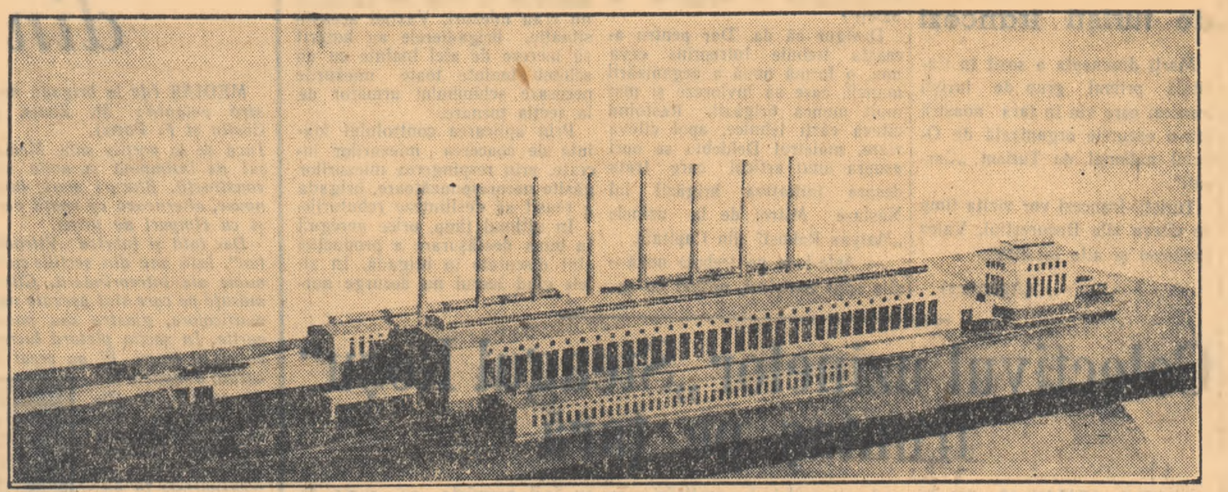
Iată deci de ce se dă atîta atenţie construirii fabricilor de elemente prefabricate din beton armat. Intr-adevăr, dacă s-ar trece la folosirea masivă a prefabricatelor în construcţii, preţul de cost ar scădea considerabil, timpul necesar construirii s-ar micşora şi el simţitor. Aceasta înseamnă că clădirile vor fi fabricate în fabrică şi apoi montate la locul dorit. Iar producţia de fabrică înseamnă producţie în serie. Nu va trece mult şi vom vedea case construite pe... bandă rulantă.

Nu, aceasta nu-i o glumă. O poate confirma şi arhitectul **ŞTEFAN CREŢOIU**, cu care am stat de vorbă la I.P.C. El e şeful proiectant al uneia din fabricile de prefabricate din beton, a cărei construcţie a devenit şantier regional al tineretului. Este vorba de fabrica din Oraşul Stalin.

— Această fabrică — îmi spuse arhitectul Creţoiu — se compune dintr-o hală cu patru linii tehnologice, o platformă exterioară şi — bineînţeles — clădirile anexe. Fabrica e destinată producţiei de elemente prefabricate mari (ferme pentru acoperiş, stîlpi, chesoane) şi mici (blocuri pentru zidărie, fîşii de plăci).

— Ar fi interesant să-mi spuneţi ce construcţii vor fi ridicate acolo?

— Să le luăm pe rînd, în ordinea procesului de fabricaţie. Mai întîi, o platformă pentru depozitarea materiei prime (nisip, pietriş), adusă pe calea ferată. Urmează o staţie de sortare şi spălare a nisipului şi pietrişului, o estacadă care le va transporta spre centrala de beton, centrala de beton afectată halei, hala cu liniile tehnologice, depozitul de elemente gata, rampa de încărcare în vagoane şi alte clădiri anexe.



Macheta oţelăriei Siemens Martin de la Combinatul Siderurgic Hunedoara.

STUDENŢILOR DIN CLUJ

Şi pentru că vorbim despre elemente prefabricate din beton armat, trebuie să spun că printre primele lucruri aflate despre căminul studenţesc ce se construieşte la Cluj, e că se va construi în întregime din astfel de elemente.

După cum se ştie, construcţia acestui cămin a fost declarată şi ea şantier regional al tineretului. La I.P.C. l-am întîlnit pe arhitectul **VALENTIN ARVUNESCU** care a condus proiectarea căminului din Cluj.

— In proiectarea căminului — îmi spune tov. Arvunescu — ne-am străduit să creăm studenţilor maximum de confort. Locatarii căminului vor avea la dispoziţie camere spaţioase, luminoase, în care se vor odihni sau vor studia după orele de curs. Din ce se compune căminul? Dintr-un subsol, parter şi trei etaje. Subsolul va fi ocupat de centrala termică, de spălătorie, călcătorie şi uscătoria de rufe. La parter şi etaje vor fi camerele. In fiecare odaie se vor găsi patru paturi, două noptiere, dulap, masă, scaune şi difuzor — căci căminul va fi radioficat. La fiecare etaj sînt prevăzute grupuri sanitare, adică duşuri, lavoare etc. Tot timpul va fi apă caldă.

— Cîte locuri va avea căminul?

— 324. Trebuie să ştiţi că suprafaţa desfăşurată a căminului va fi de patru mii de metri pătraţi. In jurul căminului vor fi amenajate spaţii verzi, iar în apropiere — un parc. Pentru realizarea tuturor acestora, noi aşteptăm cu nerăbdare aportul tineretului, al brigadierilor voluntari.

COMPLEXUL SPORTIV DIN BACĂU

Vedeţi stadionul din desenul de mai jos? Este proiectul realizat de un grup de arhitecţi, condus de arhitectul **STELIAN CATINA**. Stadionul, care face parte dintr-un întreg complex sportiv, va fi construit la Bacău, unde de mult se simte nevoia unui teren de sport modern utilat.

Şeful proiectant mi-a relatat că stadionul este amplasat într-un amfiteatru natural astfel că nu va mai fi necesară ridicarea unui schelet de beton.

Ce anume va cuprinde acest complex sportiv? In primul rînd un stadion pentru 15.000 locuri, înzestrat cu un teren de fotbal şi o pistă de atletism. Aici vor exista vestiare pentru sportivi, casă de bilete, bufet. Alăturat, se va ridica o hală de sport cu o sală de 1.000 de metri pătraţi, pentru baschet şi volei, cu hol, casă de bilete, bufet, vestiare. Meciurile din sală vor putea fi urmărite de 800 de spectatori. Tot în cadrul complexului se va clădi un pavilion de tir, două terenuri de volei, un teren de baschet, trei terenuri de tenis, o popicărie şi un bazin olimpic descoperit.

— Ştiaţi că această construcţie a fost declarată şantier regional al tineretului?

— Desigur. Am aflat din ziare. Brigadierii vor avea de lucru, nu glumă. Vor trebui să sape aproximativ 800.000 metri cubi de terasament numai pentru stadion, fără să mai vorbim de celelalte lucrări. Aşteptăm cu nerăbdare rezultatele muncii lor.

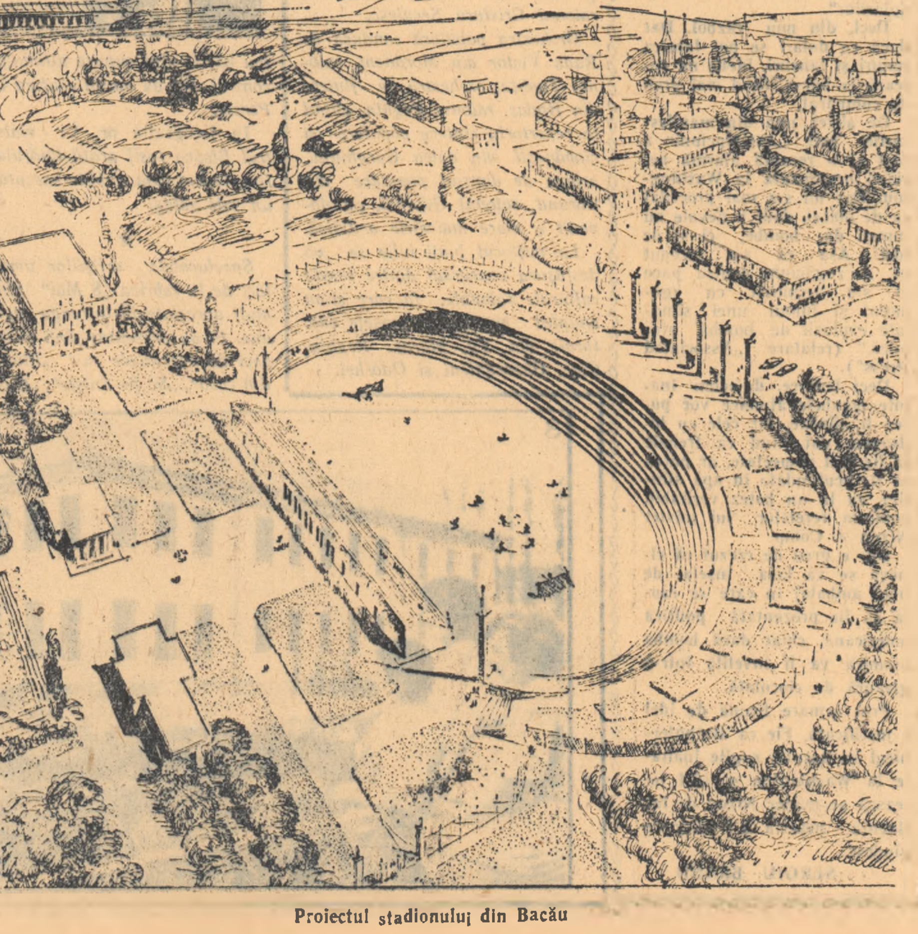
Şi nu numai arhitecţii aşteaptă, dar şi sportivii din Bacău, tinerii din fabricile şi şcolile oraşului aşteaptă să se poată întrece pe terenurile şi pistele stadionului pe care voi, tinerii brigadieri, îl construiţi.

★ ★

...Hunedoara, Govora, Petroşani, Oraşul Stalin, Cluj, Bacău. Iată numai cîteva din şantierele care vă aşteaptă. Ce construcţii minunate! Oţelării şi stadioane, fabrici şi locuinţe. Şi nu numai în aceste localităţi. La Iaşi şi Galaţi, la Bucureşti şi Sighişoara, la Năvodari şi Ploeşti, la Bîrlad şi Turda, la Roman şi Făgăraş sînt zeci de şantiere, unde cu ajutorul braţelor voastre se vor ridica uzine, fabrici, S.M.T.-uri, G.A.S.-uri, şcoli şi case de locuit.

Iată ce sînteţi chemaţi să construiţi, tineri brigadieri. Iată ce şantiere vă aşteaptă.

DAN LAZARESCU



Proiectul stadionului din Bacău

O fată simplă de la ţară

Intr-o pauză, în vreme ce majoritatea delegaţilor la conferinţa regională U.T.M. Constanţa se răspîndiseră care pe la bufet, care în holul pentru fumat, un grup, se pare dintre cei mai veseli, prinse a cînta. O tînără însă sta abătută la locul ei. Ce să fie oare cu ea? O fi prea timidă? Nu cunoaşte pe nimeni? Acestor întrebări am vrut să capăt răspuns atunci cînd m-am apropiat de ea spre a o cunoaşte şi a-i vorbi. De la primele cuvinte mi-am dat însă seama că întrebările fuseseră fără rost.

Maria Dincu, tractoristă fruntaşă la S.M.T. Chirnogeni, era muncită de cu totul alte gînduri.

— Aş vrea să plec. Nu mai pot sta.

— ?!

— Azi mi-a sosit motorul din reparaţie... Cine ştie ce fac. Să nu-l pornească vreunul... Totuşi, n-aş putea pleca?

Insistenţele sale „întemeiate" au rămas fără rezultat.

Aşa am cunoscut-o pe tractorista fruntaşă Maria Dincu.

★

Se scurseseră cîteva zile de atunci. Precis, cu ce treburi am ajuns la biblioteca din Negru Vodă, nu ştiu. Cert este că la un moment dat mi-a căzut sub priviri o casetă cu fişe ale cititorilor. Am prins a le răsfoi. Deodată, pe una am descoperit un nume cunoscut. Ce cuprindea această fişă şi a cui era?

Fişa cu nr. 215 aparţinea tractoristei Maria Dincu şi din ea reieşea că între 9 aprilie 1955 şi 8 iunie 1955 ea citise o serie de cărţi de autori cunoscuţi ca Delavrancea, Dreiser, Petru Dumitriu, Bubennov etc. în total douăsprezece volume.

Era o simplă fişă de bibliotecă dar ea vorbea de lucruri noi, izbitor de noi. O fată simplă — o tractoristă — citea cu mare pasiune operele clasicilor literaturii romîne şi universale, operele scriitorilor contemporani din ţară şi de peste hotare. Fişa aceasta este un argument ce convinge că pentru fetele de la ţară a trecut vremea analfabetismului sau a cărţilor cu rugăciuni.

Era spre ora prînzului cînd am ajuns la tabăra brigăzii a 8-a de I.A.R.-uri de la S.M.T. Chirnogeni, brigadă în care lucrează şi utemista Maria Dincu. Tinerii tractorişti luau masa şi mai discutau despre munca lor, despre sarcinile şi rezultatele din acest an. Am luat şi eu parte la discuţia lor şi am aflat cu acest prilej că utemista Maria Dincu, pe lîngă succesul din anul trecut, realizarea a 506 hantri în loc de 328, cît avea planificat şi realizarea unei economii de piese în valoare de cca. 10.000 lei şi cam tot atîta la carburanţi, a adăugat şi pe cel al depăşirii planului campaniei de primăvară din acest an cu cîteva procente.

Cînd ultimele farfurii au fost spălate şi rostuite în dulap, iar tractoriştii şi tractoristele au ieşit să pornească motoarele, am rămas cîteva clipe cu Maria Dincu. Nu mi-a fost uşor s-o conving să vorbească despre viaţa ei.

— Pînă acum n-am făcut nimic deosebit şi deci nu văd pe cine ar interesa viaţa mea. Totuşi, în cele din urmă am convins-o că, de vreme ce o interesam, mă interesa.

— Am citit prin ziare şi mai ales prin cărţi că diverşi oameni, fie ei tineri sau vîrstnici, cînd ajung să realizeze ceva de seamă în viaţă declară celor care-i întreabă: „Toată viaţa am visat să ajung pilot", dacă e un pilot vestit; „de cînd eram mic voiam să fac explorări pe continente necunoscute", dacă e cumva vreun explorator etc. De-aş spune şi eu acelaşi lucru, aş minţi. Aş minţi pentru că oricît ar părea de ciudat, n-am visat niciodată cînd am fost mică, s-ajung tractoristă.

Terminase şcoala elementară. Toţi colegii şi aproape toate colegele Mariei Dincu plecaseră care pe la şcoli, care la diverse fabrici. Cu toate că în şcoală nu se descurcase prea greu cu cartea, ea rămăsese în sat. Părinţii nu se lăsaseră înduplecaţi de rugăminţile Mariei, care ţinea morţiş să plece la şcoală. Spre toamnă însă, Maria trecea tot mai des pe la învăţătoarea din sat şi, plîngînd, o ruga s-o ajute să plece la şcoală. La întrebările învăţătoarei: „Unde ai vrea să mergi?" „Ce vrei să te faci?" fata răspundea doar atît: „Vreau să învăţ, mi-e dragă cartea". Aşa s-a întîmplat că într-una din zile, cînd toţi ai casei erau plecaţi la cîmp, Maria se trezi în poartă cu învăţătoarea şi cu o activistă de la U.T.M.

— Marie, vrei să mergi la şcoala agricolă din Balş?

— Are internat şi poţi învăţa carte, a completat învăţătoarea.

Buimăcită de neaşteptata veste, Maria rămase o clipă pe gînduri, apoi cu hotărîre în glas spuse:

— Merg, sigur că merg!

A doua zi, fără a sufla un cuvinţel cuiva, cînd cei ai casei plecară din nou la cîmp, cu o bocceluţă în mînă, Maria a plecat la şcoală. Şi chiar din prima zi fata a început să înveţe cu nădejde.

După cîteva luni, trimisă fiind la practică, Maria a aflat pentru prima dată că va trebui să lucreze pe tractor, că şcoala şi-a schimbat profilul. La început, vestea a cam speriat-o. Socotea că dacă va deveni tractoristă, nu va mai putea învăţa. Şi ei, care îi plăcea atît cartea! Cîteva zile a plîns într-una. In una din zile, la insistenţa instructorului, îngrozită Maria fu nevoită să se urce pe tractor. Cînd mîna a prins volanul şi tractorul a luat-o din loc, fata fu cuprinsă de o emoţie atît de mare, încît a închis ochii. Tractorul duduia şi ea avea impresia că era într-un avion care se înalţă sus, tot mai sus. După aceea, Maria s-a hotărît. „Da, mă fac tractoristă". Şi s-a făcut.

Nu împlinise încă 18 ani şi Maria purta în buzunar carnetul de tractoristă şi repartizarea sa la S.M.T. Chirnogeni. Era bucuroasă şi se simţea mîndră că, deşi tînără, izbutise să facă ceva în viaţă. Mîndria însă îi fu tulburată puţin, atunci cînd directorul hotărî să i se dea un tractor în primire. O răspundere atît de mare o sperie şi, plîngînd, a refuzat să semneze de primirea lui.

Directorul, înţelegînd probabil, nu a insistat prea mult. In schimb, i-a dat tractorul şi fără semnătură.

Maria muncea de dimineaţă pînă seara, îşi întreţinea motorul şi totuşi mereu avea impresia că tovarăşii săi nu sînt mulţumiţi de ea, de munca ei. De aceea, la sfîrşitul campaniei de toamnă a rămas foarte surprinsă cînd, la citirea de către director a listei celor evidenţiaţi, îşi auzi rostit şi numele ei.

Planul campaniei agricole de toamnă pe anul 1952 — prima ei sarcină de plan — îl realizase şi chiar îl depăşise. Realizase în loc de 105 hantri, 141. Succesul acesta, chiar de la începutul activităţii sale, i-a dat curaj şi a îndîrjit-o spre a nu-l desminţi.

— Voiam cu orice preţ, îmi mărturisi ea, ca tovarăşii mei să fie convinşi că primul meu succes nu fusese întîmplător. Şi cred c-am dovedit-o.

Intr-adevăr, tînăra tractoristă Maria Dincu a dovedit, decadă cu decadă, campanie după campanie, că-i o tractoristă de nădejde, o utemistă de frunte care-şi cunoaşte meseria şi munceşte cu tragere de inimă.

I. ŞERBU

Cititorii ne scriu

Deputaţii sfaturilor populare la lucru

Au trecut cîteva luni de la ultimele alegeri de deputaţi în sfaturile populare. In acest timp în oraşul Galaţi multe realizări s-au înfăptuit la propunerea alegătorilor, cu contribuţia lor, a deputaţilor şi a comitetului executiv al sfatului popular orăşenesc.

Iată cîteva:

CONDUCTA PENTRU APĂ POTABILĂ

Cetăţenii de pe strada Haznaş Florian doreau de mult timp să aibă conductă de apă potabilă. De curînd li s-a împlinit această dorinţă. Deputatul Dan Alfons a obţinut de la sfatul popular orăşenesc Galaţi aprobare pentru instalarea conductei. Apoi, cetăţenii de pe str. Haznaş Florian s-au adunat să sape prin muncă voluntară un şanţ de 60 m.

Un aport deosebit l-au adus cetăţenii Tică Gheorghe, Iorgulis Panagachi şi alţii.

LUMINA ELECTRICĂ

Nu era deloc plăcut să mergi noaptea pe întuneric pe strada Aurel Vlaicu mai ales iarna sau pe timp ploios.

Acum însă cetăţenii de pe str. Aurel Vlaicu sînt mulţumiţi că în timpul nopţii luminile ard şi pe strada lor.

Instalarea a 15 lămpi electrice pe această stradă este un rezultat al propunerilor cetăţenilor care au fost traduse în viaţă de către Sfatul popular orăşenesc Galaţi.

BUCURIE PENTRU CEI MICI

In locul terenurilor virane mulţi din locuitorii oraşului Galaţi, împreună cu deputaţii, au amenajat parcuri pentru odihnă, solare pentru copii etc. Ar fi multe de spus despre străduinţele depuse în fiecare zi de către deputatele Panaitescu Mărioara, Zaivei Elena, pentru amenajarea unor parcuri în circumscripţiile lor. Cu cîtă nerăbdare au aşteptat copiii din circumscripţia 30, deschiderea solarului din str. Vasile Lupu, colţ cu str. Apolon. Ei au găsit aici un balansoar, un leagăn dublu, bănci... Părinţii lor, împreună cu deputata Zaivei Elena, le-au pregătit de mult această bucurie.

NOI UNITĂŢI COMERCIALE

Cetăţenii circumscripţiei electorale nr. 32 întîmpinau multe greutăţi în aprovizionarea lor cu legume, zarzavaturi.

Deputatul Gheorghe Şerban cunoscînd cerinţele alegătorilor săi a propus comitetului executiv înfiinţarea unui centru „Aprozar" pe str. Sindicatelor. Propunerea a prins viaţă. Nu de mult a fost înfiinţată aici o piaţetă. Una la fel a fost înfiinţată şi pe str. Eliade Radulescu, la propunerea cetăţenilor din circumscripţia nr. 21. Mulţumiţi că propunerea lor a fost tradusă în viaţă sînt şi cetăţenii din str. Vezuviului, unde s-a deschis o nouă măcelărie.

Corespondent
ALEXANDRINA GOBJILA

Păşuni noi, valoroase



De curînd staţiunile I.C.A.R. Iaşi şi Tg. Frumos au înfiinţat în colaborare cu G.A.S. Războieni un punct de sprijin pentru experimentarea unor metode sovietice de punere în valoare a paţiştilor degradate.

Pe dealul Ţiclăului, în apropiere de Podu Iloaiei, unde au loc experienţele, au fost terminate lucrările de pregătire a solului, s-au însămînţat mai multe specii de ierburi, s-au aplicat îngrăşăminte chimice, urmărindu-se stabilirea celui mai bun amestec de ierburi.

In fotografie: inginerul agronom Anatolie Grăneanu, şeful laboratorului de păşuni al I.C.A.R. Iaşi, şi tînărul inginer agronom Pavel Constantin de la I.C.A.R. Tg. Frumos execută la păşune lucrări pregătitoare pentru determinarea rezultatelor experienţei.

I. AGHINEI
corespondentul „Scînteii tineretului"
pentru regiunea Iaşi

O discuţie

Şi în comuna Orăşani, raionul Gura Jiului, ca şi în alte comune, există un dispensar medical. Iar la dispensar există — cum e şi firesc — un medic. Dar dacă acest dispensar nu se deosebeşte cu nimic de cele din alte comune, medicul Gheorghe Văetiş e însă cu totul altfel decît ceilalţi medici. De ce? Vei afla, cititorule, acest lucru dacă discuţi cu Vasile Olteanu, Oprea Piţichi, Ion Sîrbu sau cu alţi ţărani muncitori din sat, sau dacă te vei afla vreodată la el, în cabinet. Vei avea astfel prilejul să asculţi o discuţie interesantă: nu despre niscai boli. Nu! Despre cu totul altceva! Iată că a venit un ţăran muncitor la dispensar. Ia să ascultăm şi noi puţin:

— Mi-e copilul cam bolnav. Daţi-mi...

— Ai găini, ouă? Vin ai?

— Bine, dar... Avem dreptul!...

— Dreptul? Fără ce ţi-am spus nu merge...

Doctorului Văetiş îi este „necunoscută" legea care prevede că, pentru copiii sub 16 ani, femei gravide şi bolnavi T.B.C., se dau medicamente în mod gratuit. Şi nu vrea să dea nimic... cînd eşti cu mîna goală. Cînd însă... pui găinile şi ouăle plocon, pe masa doctorului, atunci... apar şi medicamentele cerute.

Pînă cînd îi vor „merge" astfel treburile doctorului Văetiş? Intrebarea aceasta şi-o pun de mult ţăranii muncitori din Orăşani. Ar trebui însă să şi-o pună — cu cît mai repede, cu atît mai bine — şi secţiunile sanitare ale sfaturilor populare raional şi regional.

După o corespondenţă trimisă de LAZĂR OPREA

CONDUCEREA COLECTIVĂ — principiu de bază în activitatea U.T.M.

Statutul organizației noastre prevede că: „Organele U.T.M. își desfășoară întreaga activitate pe baza principiului conducerii colective".

In legătură cu această prevedere a avut loc o discuție la Comitetul raional U.T.M. Tr. Măgurele despre felul cum se respectă în activitatea comitetului raional principiul conducerii colective.

De la conferința raională din aprilie anul trecut și pînă la conferința din anul acesta, plenarele s-au ținut foarte neregulat și în număr mic. Ședințele de birou în schimb au fost foarte numeroase. O parte dintre membrii comitetului raional nu au luat parte decît la prima și la ultima plenară, iar cu unii membri ai biroului raional se întîmplă același lucru.

Biroul raional nu a analizat decît în două ședințe, în decurs de un an, probleme ale vieții interne ale organizației. In această situație, comitetul raional și biroul său nu au exercitat întrutotul rolul lor de conducător colectiv al activității concrete a organizației raionale; munca a fost condusă de fapt de un grup restrîns de activiști.

Este știut că în fruntea organizațiilor U.T.M. nu trebuie să stea anumite persoane care dau dispoziții, cum s-a întîmplat la Tr. Măgurele, ci colective formate din tovarășii cei mai buni, cu multă experiență: comitetul și biroul, care folosesc în munca lor ca metodă de bază — metoda convingerii.

Este știut de asemenea că conducerea colectivă înseamnă a respecta părerile membrilor din comitet, ale activiștilor U.T.M., înseamnă a lua hotărîri principale, numai după un studiu profund și o analiză multilaterală a problemelor. La Tr. Măgurele există o altă practică. Pe lîngă faptul că unii membri ai comitetului raional lipsesc regulat de la plenare, și aceasta este un mare rău, există și un alt aspect al încălcării pricipiului muncii colective. Este vorba de faptul că, deși vin la plenară, membrii comitetului nu cunosc în adevăratul înțeles al cuvîntului problemele care se dezbat, nu iau cunoștință de acestea decît cu puțin timp înainte de plenară și nu pot, practic, să studieze problemele, să se pregătească să-și aducă contribuția la analiza și dezbaterea problemelor, precum și la elaborarea hotărîrilor.

Cam același lucru se întîmplă și în ședințele de birou. Plenarele și ședințele de birou sînt pregătite, de regulă, de unul sau doi tovarăși din biroul sau aparatul comitetului raional și uneori participă la pregătirea lor și un alt tovarăș din organizațiile de bază (dacă se analizează activitatea acelei organizații). De exemplu, pentru ședința de birou în care s-a analizat învățămîntul politic al utemiștilor, secretarul care răspunde de problemele muncii de propagandă și agitație a pregătit și referatul și proiectul de hotărîri, ceea ce a făcut ca analiza să fie superficială. La fel s-a întîmplat cu hotărîrile care au fost adoptate.

Cam același rezultat l-a avut și ședința biroului comitetului raional în care s-a analizat activitatea organizației de bază U.T.M. din comuna Cioara, în legătură cu creșterea rîndurilor organizației și cu încasarea cotizației.

Tovarășii de la Tr. Măgurele se pare că au uitat că conducerea colectivă presupune ca organele U.T.M. să se sprijine în activitatea lor pe activul utemist, să se sfătuiască cu el în problemele principale ale muncii organizației, să aplece cu atenție urechea la observațiile critice ale activului utemist. Fiind format din utemiști strîns legați de masele de tineret, activul utemist reunește o mare experiență. Experiența practică a multor comitete raionale care se sprijină în activitatea lor pe activul utemist, a dovedit că comitetul raional și biroul său, ca un adevărat conducător colectiv al tineretului din raion, trebuie să învețe din experiența utemiștilor, să-și verifice planurile și metodele de muncă și cu ajutorul activului utemist.

Dacă biroul comitetului raional s-ar fi sfătuit cu activul de propagandiști, cu tovarășii care se ocupă de învățămîntul politic din comitetele organizațiilor de bază, cu o serie de cursanți, în legătură cu mersul învățămîntului politic de organizație în raion și cu măsurile ce trebuie luate, dacă nu s-ar fi limitat în pregătirea ședinței de birou care a analizat învățămîntul politic, la activitatea secretarului cu problemele de propagandă și agitație, ar fi fost mai în măsură să facă o analiză multilaterală și profundă a acestei probleme și să adopte cele mai bune hotărîri care ar fi dus la îmbunătățirea muncii.

Activul utemist nu ajută organul numai în ceea ce privește dezbaterea largă și analiza profundă a problemelor puse în discuție, ci trebuie știut că de energia, de combativitatea activului depinde ca hotărîrile luate să fie aduse în cel mai scurt timp la cunoștința tuturor membrilor organizației raionale, ca aceștia să fie mobilizați la îndeplinirea lor.

Dar, caracterul colectiv al conducerii nu se limitează la elaborarea în colectiv a hotărîrilor, ci el constă și în munca comună a tuturor membrilor comitetului sau biroului raional pentru organizarea maselor de tineri în vederea îndeplinirii hotărîrilor care au fost adoptate.

Membrii biroului raional U.T.M. Tr. Măgurele, în special tovarășii Stoica, Macașoiu și Palea, nu trebuie să uite că conducerea colectivă nu trebuie să se transforme într-o piedică a muncii operative. Ei cred că este necesar ca și cele mai mici probleme să fie rezolvate de ședința biroului raional. Operativitatea are o mare însemnătate pentru munca noastră. Nu este necesar ca orice problemă să fie discutată obligatoriu în ședințele de birou, sau ca fiecare măsură stabilită de primul secretar al comitetului raional sau alt tovarăș din birou, să fie aprobată neapărat de ședința biroului sau de plenara comitetului raional. Un asemenea sistem ar însemna înlocuirea muncii practice, concrete, pentru îndeplinirea hotărîrilor adoptate, cu ședintomania, iar munca vie—cu redactarea de hotărîri și directive. Este necesar ca membrii comitetului și biroului raional să ia parte atît la elaborarea hotărîrilor, cît și la munca comună pentru îndeplinirea operativă a hotărîrilor adoptate.

In conducerea colectivă un rol principal îl ocupă critica și autocritica. Prin criticarea severă a neajunsurilor în muncă în cadrul colectivului, prin complectarea reciprocă a experienței trebuie să se găsească soluții și hotărîri juste, care odată traduse în viață, să determine îmbunătățirea muncii organizației.

Nu se poate concepe conducerea colectivă fără critică și autocritică; de asemenea nu se poate concepe ca autocritica să nu fie urmată de măsuri concrete.

In biroul comitetului raional Tr. Măgurele mai este mult de făcut în această direcție; deoarece vreme îndelungată membrii biroului nu au luat atitudine hotărîtă față de lipsurile existente, creîndu-se astfel o situație care permitea inrădăcinarea lipsurilor.

Existența acestor lipsuri în activitatea comitetului și a biroului raional nu putea să nu se reflecte în mod negativ în activitatea secțiilor comitetului raional, cît și în activitatea organizațiilor de bază U.T.M. din raion.

Adunările generale ale organizațiilor de bază se țin în mod neregulat și în majoritatea cazurilor sînt pregătite de un număr restrîns de tovarăși, în special de secretari. Problemele care se discută în adunări nu sînt cele mai actuale, sau cele care interesează pe tineri mai mult și, din această cauză, mulți utemiști nu participă la dezbaterea problemelor. Adunările sînt deseori plictisitoare și nu duc la întărirea muncii organizației respective. Nu în toate organizațiile de bază există practica raportării în fața membrilor U.T.M., asupra felului cum au fost duse la îndeplinire hotărîrile adoptate în adunarea anterioară și respectate propunerile făcute de ei. Din această cauză, utemiștii nu se simt adevărați stăpîni ai organizației lor, ci doar simpli spectatori.

Numai așa se explică de ce în organizațiile U.T.M. și pionierești din școlile din raion sînt foarte mari lipsuri în ceea ce privește învățătura și educația tinerilor și a copiilor.

Nu se poate explica altfel situația din organizația U.T.M. de cartier din orașul Tr. Măgurele, în care din cei 64 de utemiști care iau parte regulat la viața de organizație, 60 — absolvenți ai școlilor medii — nu lucrează nimic și pierd timpul întreținîndu-se din munca părinților lor, urmărind să capete doar posturi de funcționari, ori ceva asemănător, în timp ce alți tineri, cu aceeași pregătire, din alte raioane răspund cu entuziasm chemării C.C. al U.T.M. de a merge pe șantierele naționale ale tineretului.

Biroul raional mai are încă multe de făcut în ceea ce privește îndrumarea concretă a organizațiilor de bază din raion, în mobilizarea tineretului la transformarea socialistă a agriculturii.

Starea aceasta de lucruri este determinată și de faptul că unii tovarăși din biroul raional se deplasează rar pe teren și stau puțin timp în mijlocul tineretului.

In ultima vreme, la puțin timp după conferința raională, biroul raional a analizat felul cum se oglindește în activitatea sa principiul conducerii colective, a scos la iveală lipsurile și a criticat atitudinea sectară din muncă a tov. Stoica Gheorghe, secretar al comitetului raional, ca și lipsurile altor tovarăși și a stabilit măsuri concrete pentru îndreptarea lucrurilor.

Comitetul raional și biroul său trebuie să nu uite niciodată de acum înainte că principiul conducerii colective trebuie să stea la baza întregii sale activități.

Anul acesta la conferința raională a fost ales un comitet raional mai larg, format dintr-un număr mai mare de utemiști cu o bogată experiență în muncă. Greșelile și lipsurile care s-au manifestat pînă acum și care mai există încă, pot fi lichidate numai dacă toți acești tovarăși vor participa activ la munca de conducere a organizației raionale, la dezbaterea problemelor care sînt puse în discuția plenarelor sau a ședințelor de birou și contribuind concret la îndeplinirea hotărîrilor adoptate.

Trebuie folosită cu pricepere experiența tineretului din raion, a activului utemist, pentru că este știut că muncind și învățînd, utemiștii acumulează o mare experiență și pot foarte bine să ajute comitetul raional în analiza diferitelor probleme ale muncii și în luarea hotărîrilor juste. Practica a dovedit că experiența și priceperea maselor nu poate fi înlocuită de experiența nici unui conducător, fie el cît de priceput, pentru că luptînd pentru îndeplinirea hotărîrilor, masele își dau seama în primul rînd de justețea și eficacitatea lor ca și de lipsurile acestor hotărîri.

Conducerea colectivă îmbină experiența conducătorilor cu experiența maselor de tineri, dezvoltă autocritica și critica de jos, scoțînd la iveală lipsurile din muncă, asigurînd în același timp îndeplinirea întocmai și la timp a hotărîrilor care au fost adoptate.

Biroul comitetului raional U.T.M. Tr. Măgurele va trebui să lupte cu toată hotărîrea pentru îndreptarea lipsurilor, să convoace regulat plenarele comitetului raional și ședințele de birou, la care trebuie să participe cu adevărat toți membrii, să pună ordine în ceea ce privește munca cu activul utemist și să lupte pentru strîngerea legăturilor cu masele de tineri din raion.

JAN TUDOR

Mesajul artistic al ansamblului „Grenzpolizei"

Grănicerii Germaniei populare au trimis în țara noastră mesageri tineri să ne tălmăcească cu ajutorul cîntecului și dansului gîndurile și sentimentele poporului lor.

Despre ansamblul „Grenzpolizei" (conducător: maior Paul Schober; dirijor: locot. major Rudolf König) care cîntă și joacă zilele acestea pe scenele teatrelor noastre de vară, poți spune din toată inima că e tînăr. Nu numai pentru că fețele artiștilor sînt tinere sau pentru că are o istorie de trei ani, ci mai ales pentru felul în care ni se înfățișează arta lui. Este o dovadă de îndrăzneală, inventivitate să pregătești cu tot atita elan cîntece și marșuri ca „Noi purtăm armele" de Fr. Günther sau „Cîntec pentru Ernst Thälmann", alături de gingașe imnuri închinate naturii ca fragmentul din oratoriul „Anotimpurile" de Haydn, de fin cizelata muzică de cameră a lui Mozart sau de fragmentul din opera „Țar și teslar" de Albert Lortzing, necesitînd o complexă pregătire a vocilor și o mai atentă distribuire a lor.

La fel se poate spune despre ținuta artiștilor. Ne-au arătat tinerii artiști germani că o bună ținută a coriștilor nu se obține întotdeauna din poziția lor nemișcată. Mai apropiată legătură cu spectatorii realizează ansamblul cînd fiecare corist se mișcă, mimează, comunică cu vecinul, într-un cuvînt interpretează artistic textul muzicii. Datorită acestui lucru ne-a încîntat fragmentul de operă mai sus pomenit, realizat fără costume și grimă. Ținuta perfectă a coriștilor, înalta lor disciplină și pregătire au fost dovedite prin omogenitatea și armonia vocilor, prin intrările și ieșirile din scenă — simple, rapide și ingenioase — culegînd pe drept aplauzele publicului.

Sînt fără îndoială și acestea dovezi de tinerețe, după cum și însușirea de a simți umorul, de a te înveseli spontan și a putea să transmiți peste rampă sentimentul. Simpla anecdotă a cîntecului popular german „Adam și coasta lui" de exemplu, ne-a făcut să zîmbim doar. Cînd însă cei doi soliști — tenorul reprezentîndu-l pe Adam, basul pe dumnezeu — au început să mimeze, primul admirația pentru frumoasa creatură ieșită din propria-i coastă și speranța că va putea să se bucure de tot atîtea frumuseți cîte coaste are, al doilea șiretenia celui ce știe dinainte că peste un an Adam va fi cu totul de altă părere, hohotele noastre de rîs au pornit nestăvilite.

Umorul s-a făcut simțit și în dansuri. Foarte ingenioasă, ferită de monotonie, ni s-a părut coregrafia mai ales în „Dans pescăresc" și „Dans vesel marinăresc".

Impresia de prospețime și naturalețe ne-au dat-o și piesele din repertoriu interpretate în limba romînă. Nu atît la accentele străine de graiul nostru îți rămînea atenția, cît la autenticitatea sentimentelor din poezia despre partid de Demostene Botez, la iureșul bucuriei populare din cîntecul pentru recoltă de Radu Drăgan. Cînd mai apoi parcă s-a improvizat pe scenă un taraf și solistul a început să cînte săltărețul „Mi-a spus mama să mă-nsor" impresia de spontaneitate a fost și mai pregnantă.

Impletit din motive coregrafice și cîntece populare germane, poloneze și cehe, tabloul „Intîlnire prietenească pe graniță" a venit să ilustreze cît de organic se simte integrat tineretul Germaniei populare în familia țărilor socialiste, cum nimeni și nimic n-a putut să distrugă ceea ce este bun și înălțător în sufletul lui și cum astăzi îi e nemărginită dorința de muncă pașnică, de pace și prietenie cu toate popoarele.



O scenă din spectacol

SUZANA VOINESCU

Acolo unde Dunărea cunoaște cele mai frumoase cîntece

Dunărea este una din cele mai mari ape curgătoare ale continentului european. Ea trece prin șapte țări. Dar cîte cîntece sînt despre acest mare fluviu, care udă țărmurile atîtor țări, cine ne-ar putea spune? Din Pădurea Neagră, din țara lui Johann Strauss și pînă la gurile sale de vărsare Dunărea e însoțită în mersul ei tumultuos de sute și sute de cîntece. Care sînt oare cele mai frumoase?

Tulcenii spun că ale lor. Pleacă bărcile pe apele tulburi de aici de la Tulcea pînă departe la Sf. Gheorghe și chiar pînă la marea cea cu zări albastre. Iar pescarii string în năvoade belșugul apelor, și-n inimi cîntecele cherhanalelor, ale satelor și așezărilor pescărești din această parte a Dunării.

Am auzit la Tulcea o seamă de cîntece frumoase aduse de bărci de pe întinsul Dunării, am văzut jocurile oamenilor de pe aci.

Ansamblul ruso-ucrainean de cîntece și dansuri al casei de cultură a raionului Tulcea e o formație tînără care a luat ființă în anul 1952.

Inițiativa a pornit acum patru ani din cartierul lipovenesc al orașului. Cetățenii de minoritate națională rusă și ucraineană din acest cartier au zis: „Vrem să cîntăm, să jucăm, vrem să constituim un ansamblu".

La început au fost mai puțini, azi sînt 120. Ansamblul cuprinde cor, echipă de dansuri și orchestră. Se fac și multe deplasări. De curînd ansamblul s-a întors de la Constanța, după o reușită reprezentație. Anul trecut s-a făcut un adevărat turneu în Moldova: Galați, Roman, Bacău, Iași... Ansamblul colindă des și prin sătucurile de pescari de pe Dunăre, unde și-a cîștigat mare faimă.

In aceste zile, coriștii, soliștii, dansatorii, instrumentiștii ansamblului se pregătesc de zor pentru al IV-lea Concurs al echipelor artistice.

Intr-o zi de repetiție înfrigurată i-am văzut pe artiștii amatori din Tulcea la lucru.

Cred că nu greșesc oamenii de pe aici spunînd că cele mai frumoase cîntece care se aud pe malurile Dunării își au lăcașul la ei.

„Incet, încet își poartă Dunărea apele" — cîntă corul și auzi parcă aievea murmurul apelor.

„De ce-i iarba verde?" este unul din minunatele cîntece culese din Delta Dunării. „Cutiuța" e un cîntec vesel care te face să rîzi cu hohote. „Dunea", „Beriozca" și alte minunate cîntece rusești și ucrainene, sînt interpretate cu mult simț de coriști și soliști.

Pe scenă a apărut echipa de dansuri. „Dansul fetelor", „Polca ucraineană" și „Dansul căzăcesc" sînt totdeauna bisate la reprezentații. Iar în ce privește pe cei din orchestră, ei și-au cîștigat o faimă meritată. Acordeoniștii și ghitariștii mai ales sînt cunoscuți în toate cherhanalele pînă la Sf. Gheorghe.

Dar cine sînt oamenii aceștia inimoși care fac parte din ansamblul ruso-ucrainean? Sînt muncitori din întreprinderile Tulcei, gospodine, funcționari, tineri și bătrîni, care iubesc cîntecul și dansul. Să facem cunoștință cu cîțiva dintre ei:

Marfa Alexandrov e o văduvă în vîrstă de vreo 50 de ani; părul ei castaniu a început să încărunțească. Cu vreme în urmă a fost pescăriță, acum e muncitoare la „Halele frigorifere". Marfa Alexandrov vine la fiecare repetiție și reprezentație. Ea e una din cele mai vechi membre ale ansamblului; a făcut parte și din comitetul de inițiativă. Dar, împreună cu ea la ansamblu vine și fiica ei, Evdochia.

Sînt mulți cei care activează în ansamblu cu toată familia. Așa e, de pildă, cizmarul M. Alexandrov de la cooperativa „1 Mai", care vine cu soția lui, Dunea.

Ivanov Martin lucrează la dubăria șantierului naval. E membru al corului din 1954 împreună cu nevastă-sa, Agafia. El mi-a povestit următoarea istorioară nostimă. Soția lui e îndrăgostită de cîntec, de ansamblu. Lasă și gătitul mîncării și alte treburi casnice și merge la cor. Chiar la începutul activității în ansamblu soția sa Agafia a născut un copil. Cineva trebuia să rămînă acasă să aibă grijă de micuț. Cine credeți că a fost sacrificat? In tot cazul nu Agafia, ci bărbatul ei. Numai după ce copilul a mai crescut, Ivanov Martin și-a reluat locul în cor. Tare mult a mai tînjit după ansamblu și mai ales după cîntecul acela care-i place așa de mult: „Urlă furtuna".

Tot aci îl putem întîlni pe dubarul Serghei Alexandrov, unul din cei mai tineri membri ai ansamblului. De fapt 85 la sută dintre membrii acestui ansamblu sînt tineri.

L-am văzut pe Serghei lucrînd la o barcă. Mîna îi umbla uimitor de repede. Tovarășii săi de muncă spun însă că este mai iute la picior. Serghei este cel mai bun artist al echipei de dansuri.

Tipograful Vasile Papadopol e mandolinist, mecanicul Mihai Leonov e unul din renumiții soliști, marangozul Pavlov Raiciu e corist. Impletitoarea de plase Domnica Osipov și multe alte tinere fete de la atelierul pentru confecționarea sculelor pescărești sînt coriste.

Aceștia sînt o parte dintre artiștii amatori, oameni iubitori ai cîntecului și dansului din orașul dunărean.

In timpul liber ei se îmbracă pitoresc, fetele în fuste lungi, colorate viu, cu bluze largi și batic de mătase pe cap, băieții în pantaloni negri și bluze căzăcești — și duc minunatele cîntece pe drumul Dunării.

Am cunoscut și doi învățători de la școala rusă: Gheorghe Simion și Ion Văluță (directorul școlii) care cu multă trudă și migală culeg folclorul de pe malurile Dunării.

Curînd ansamblul va porni spre așezările pescărești, spre Sulina, Mahmudia, Jurilovca și alte părți, să ducă înapoi cîntecele care au fost culese de pe aici, acele cîntece despre care localnicii spun că sînt cele mai frumoase dintre toate pe care le cunoaște Dunărea în mersul ei lung și obositor pînă la vărsare.

ŞT. HALMOŞ

Pe marginea turului categoriei A de fotbal

Constatări, reflecții...

DE CURIND s-a încheiat turul campionatului republican al categoriei A de fotbal. Desfășurarea agitată a celor 12 etape în care echipele noastre fruntașe au aruncat în luptă potențialul de care dispuneau, ne prilejuiește o serie de constatări și învățăminte care trebuie avute în vedere pentru retur.

PREGATIREA FIZICA

Urmărind pregătirile echipelor noastre din categoria A înaintea începerii campionatului, se poate afirma că în general ele au fost începute din timp în ciuda condițiilor atmosferice nefavorabile din primele luni ale anului. Acest fapt nu este valabil însă pentru colectivele Știința Cluj și Dinamo Bacău, care din considerente mai mult sau mai puțin justificate au acționat cu întîrziere.

Pornind de la considerația că o bună pregătire fizică formează premiza desfășurării unui joc de calitate din punct de vedere tehnic și tactic, am putut observa că, în majoritatea lor echipele noastre se dovedesc încă deficitare la acest capitol.

Mulți jucători ai echipelor noastre de categoria A au dovedit slăbiciuni serioase în domeniul pregătirii fizice, aceasta cristalizîndu-se în lipsă de viteză, forță, rezistență care în cele din urmă au influențat și îndemînarea. Exemple de acest fel au fost: Luca, Isac (Știința Cluj), Gref, Blujdea (Progresul Buc.), Langa (Locomotiva Buc.), Ene, Neagu (Dinamo), Drăgan (Energia—Flacăra Ploești), Rodeanu (Locomotiva Timișoara), Florea (Progresul Oradea), Mercea, Farmati (Flamura Roșie Arad), Paraschiva (Energia—Minerul Petroșani), Mazăre (Știința Timișoara) etc.

Este evident că jocul modern de fotbal nu mai poate tolera asemenea deficiențe care scad din puterea de luptă a echipelor, condamnîndu-le la jocuri lipsite de dinamism, spectaculozitate și eficacitate. Aci revine din nou întrebarea: oare lipsa de pregătire premergătoare campionatului influențează o asemenea situație, or cauza constă într-o nejudicioasă dozare a efortului pe parcursul competiției?

Noi credem că unii antrenori nu aprofundează care sînt posibilitățile fiecărui jucător atunci cînd se pune problema alcătuirii loturilor echipei. Numai astfel se explică faptul că mulți dintre jucătorii citați, deși recunoscuți ca necorespunzători din punct de vedere fizic, au fost totuși angrenați în ansamblul echipelor, ceea ce a adus prejudiciile semnalate. In același timp se poate semnala și o lipsă de dozare a efortului în pregătirea jucătorilor pe parcursul campionatului care a dus pe unii jucători în situația de a nu-și putea valorifica posibilitățile. Socotim că din acest punct de vedere antrenorii echipei Dinamo București au ce-și reproșa; de asemenea, într-o măsură mai mică, și antrenorii C.C.A.

Se impune deci, ca o măsură hotărîtoare ce trebuie avută în vedere, aprecierea obiectivă a calităților fizice de bază ale jucătorilor. Pentru aceasta trebuie să se ia în considerare probele de control, care reprezintă criterii realiste de apreciere a gradului de pregătire fizică.

Introducerea cu curaj a elementelor tinere bine pregătite, așa cum s-a procedat la Progresul București, Dinamo Orașul Stalin, Știința Timișoara și în special la Locomotiva București, va asigura echipelor noastre o notă de vioiciune și în același timp un ritm din ce în ce mai susținut jocului lor.

IMPOTRIVA ȘABLONISMULUI IN CONCEPȚIA DE JOC

Jocul echipelor de categoria A se întemeiază pe sistemul W.M. Aceasta presupune ca echipa să joace în apărare cu trei jucători pe linia de fund iar în atac cu centrul și extremele pe aceeași linie și interii retrași. Rațiunea sistemului folosit la noi constă pe de o parte în marcarea strictă a adversarului, vorbind de apărare, controlarea egală a tuturor zonelor terenului și putința pentru atac de a acționa pe un front larg, în care extremele și centrul atacant să reprezinte factorii de concretizare, iar interii, îndeosebi, de creație.

In practică însă, cu excepția C.C.A. și într-o măsură a Științei Timișoara, Locomotivei București și Flacării Ploești, celelalte echipe aplică sistemul într-un mod îngust, închistat, șablon, neaducînd adversarului momente de surprindere, ca urmare a unor acțiuni creatoare. Exista tendința — și aceasta s-a vădit în tur — de a nu acționa pe teren în funcție de adversar. Flamura Roșie Arad în jocurile susținute la București a arătat o slabă orientare în ce privește concepția de joc. Pe de o parte din slăbiciunea liniei de mijlocași, centrul terenului a fost în tot timpul la discreția adversarilor, iar pe de altă parte datorită combinațiilor sterile inițiate de interi, jocul a fost aglomerat pe centrul terenului, ușurînd astfel sarcinile apărătorilor.

Nu la fel a procedat Știința Timișoara în jocul cu fruntașa clasamentului în care — datorită raționamentului — studenții timișoreni au învins folosind tocmai armele adversarului. Sezisînd aportul ce-l au în jocul echipei militare cei doi mijlocași (Onisie și Bone) și centrul atacant (Alexandrescu), timișorenii au luat contra măsuri care au avut în vedere anihilarea acestora. Urmarea s-a văzut. Pe acest considerent, pe lîngă altele, echipa C.C.A. s-a dezechilibrat, apărarea s-a dovedit penetrabilă, iar atacul fără posibilitate de finalizare a acțiunilor.

Considerăm ca o explicație valabilă a instabilității echipelor și a fluctuațiilor lor de formă tocmai neluarea în considerație a necesității de a juca variat, creator, în funcție de adversarul ce-l au în față.

Un exemplu tipic de joc stereotip ni l-a oferit campioana de anul trecut, Dinamo București. Echipa s-a complăcut într-un joc fără orizont, în care acțiunile tactice, mecanic aplicate, au fost ușor sezisate și răsturnate de către echipele adverse. Pare surprinzător — însă aceasta este realitatea — că o echipă cu jucători valoroși a putut practica un fotbal mediocru, confuz și fără finalitate. Să urmărim atacul echipei Dinamo. Interul creator pe care îl caută toate mingile îl reprezintă Nicușor. Practic, deși acesta a dat randament, quintetul ofensiv a fost fără vlagă, pentru că Suru a abuzat de driblinguri, necăutînd drumul cel mai scurt spre poartă, așa cum au făcut uneori Anghel și Nițulescu, Ene s-a dovedit greoi și lipsit de finețe în ce privește execuțiile tehnice, iar Neagu, insuficient fizic și tehnic.

Constatările desigur nu sînt noi, ele sînt însă cu atît mai grăitoare cu cît ne aflăm în condițiile în care lipsa de spirit creator în joc sau neglijarea unuia sau altuia din factorii conținutului pregătirii se repercutează în modul cel mai vizibil în comportarea unei echipe.

VALOAREA INAINTĂRILOR NOASTRE

Despre aceasta trebuie să vorbească acțiunile concretizate în turul campionatului de către atacanții echipelor noastre. Dacă comparăm sub acest unghi situația noastră cu cea a campionatelor din alte țări vom vedea că din punctul de vedere al eficacității media golurilor înscrise la fiecare meci a fost de 1,35 față de 1,81 realizată de înaintările echipelor iugoslave, 1,53 de cele sovietice și 1,26 de cele maghiare în actualul campionat.

Dacă față de înaintările echipelor din R.P. Ungară înregistrăm o medie mai bună, aceasta explicabilă prin forma slabă a acestora, comparativ cu fotbaliștii iugoslavi și sovietici înregistrăm însă serioase rămîneri în urmă.

Ar fi nejust să nu recunoaștem că echipe ca C.C.A. și Locomotiva București au avut un aport substanțial în obținerea mediei. Acest aport se datorește modului simplu și impetuos de a acționa al înaintărilor respective.

De remarcat că 52 de goluri înscrise de ambele înaintări în cele 11 etape reprezintă 27 la sută din totalul golurilor marcate în turul campionatului.

In general se resimte încă o stare nesatisfăcătoare, înaintările practicînd un joc steril, ineficace, nereușind să fructifice acțiunile inițiate. Un exemplu concludent de incapacitate îl reprezintă linia de atac a echipei Locomotiva Timișoara care în 11 meciuri a marcat doar 7 goluri! Nu mai puțin îngrijorătoare este situația în jocul înaintărilor echipelor Dinamo Bacău, Știința Cluj, Dinamo Orașul Stalin și Progresul Oradea.

Antrenorii acestor echipe și în general ai formațiilor din categoria A trebuie să gîndească în mod serios asupra acestei situații care de fapt a constituit obiectul de căpetenie al analizei și dezbaterilor atît ale conferinței anuale a Comisiei centrale de fotbal cît și a antrenorilor.

A combina la infinit și nu a acționa inteligent, derutant, a nu-ți crea superioritatea numerică și îndeosebi a nu o valorifica înseamnă a denatura sensul jocului de fotbal, al întrecerii, a spectaculozității sale.

Trebuie renunțat cu hotărîre și consecvență la menținerea în echipă a jucătorilor fără perspective, la improvizațiile de moment și la formele de atac „surpriză", de la etapă la etapă.

Antrenorii să dedice un timp însemnat din partea fundamentală a lecțiilor de antrenament, temeinicei pregătiri a înaintașilor care trebuie să devină șuteri de clasă.

Să fim convinși — și turul campionatului a reafirmat-o — că jucătorii liniilor de atac nu vor reuși să se achite de îndatoririle lor decît în măsura în care au fost pregătiți corespunzător.

Este limpede că Suru, Avasilichioaiei, Dragoman, Florea și alții nu vor putea să marcheze goluri manevrînd exagerat de mult mingea și netinînd cont că prin aceasta își reduc putința de a trage, dînd în acest timp posibilitatea adversarului să intervină.

Concluzia este neschimbată: atacuri omogene, cu accent mare pe concretizarea acțiunilor desfășurate pe aripi prin aportul constructiv, creator al interilor și mijlocașilor.

★

Am intrat în pauza dintre turul și returul campionatului categoriei A, prilej de a adînci rezultatele efortului din prima jumătate a sezonului.

Conducerile secțiilor de fotbal, antrenorii și jucătorii formațiilor noastre fruntașe trebuie să mediteze asupra activității viitoare. Prin jocul lor, componenții fiecărei echipe trebuie să demonstreze că se ridică deasupra punctelor de vedere înguste care mai persistă încă: „două puncte cu orice preț". Esențialul îl constituie îmbunătățirea calității jocului și aceasta trebuie să se exprime prin acțiuni pe cît de spectaculoase, pe atît de bine gîndite și eficace.

Iată cîteva premize de la care considerăm că trebuie pornit în returul campionatului republican al categoriei A de fotbal.

S. SPIREA

Declarația savantului german Georg Wittig

La sesiunea generală științifică a Academiei R.P.R. care s-a încheiat recent, a participat și profesorul Georg Wittig de la Universitatea din Tübingen (R.F. Germană), savant cu renume mondial, specialist în chimia organică.

Inainte de a părăsi țara, profesorul Georg Wittig a declarat unui corespondent al Agenției „Agerpres" următoarele:

Am participat cu plăcere la sesiunea Academiei R.P.R. și pot spune că am întîlnit aici un spirit științific ce merită să fie subliniat. Am luat parte la lucrările secției de chimie. Comunicările prezentate au fost la un nivel ridicat. Atît din contactele pe care le-am avut în cadrul sesiunii cît și din vizitele făcute la Institutul de chimie condus de academicianul Costin Nenițescu, m-am convins că nivelul studiilor și cercetărilor în chimie este înalt și cred că în momentul cînd veți avea o aparatură mai bogată veți obține rezultate și mai importante.

Participarea mea la sesiunea Academiei reflectă și convingerea pe care o am despre utilitatea schimbului de experiență și contactului între oamenii de știință, a legăturilor culturale în general, a legăturilor turistice și de altă natură.

Cred că schimburile științifice și culturale dintre țările noastre se vor putea intensifica și eu personal fac tot posibilul pentru aceasta. De aceea am și venit aici, iar anul trecut am participat la un congres în R. P. Ungară. După cum sînt informat în toamnă un reprezentant al Universității din Heidelberg va veni în țara dumneavoastră pentru un congres medical.

Părerea mea este că coexistența pașnică între țări nu trebuie înțeleasă numai în sensul de a trăi alături unii de alții, ci a trăi împreună unii cu alții. In felul acesta va fi înlăturat mai sigur pericolul războiului, pentru că nici un popor nu dorește războiul. Cît despre oamenii de știință luczi, ei nu pot fi decît pentru pace, pentru că numai în condiții de pace este posibil progresul științei, spre binele omenirii.

Clubul internațional al marinarilor din Constanța

Pe adresa Clubului internațional al marinarilor din portul Constanța sosesc numeroase scrisori prin care echipajele vaselor străine exprimă mulțumiri pentru faptul că au putut petrece în mod plăcut timpul liber cu prilejul trecerii prin port. Asemenea scrisori au fost primite din partea echipajelor vasului francez „Burgogne", vasului finlandez „Ragny" și ale altor vase.

In perioada august 1955 — iunie 1956 Clubul internațional din portul Constanța a organizat peste 130 de manifestări la care au participat circa 8.000 de marinari de pe diferite vase străine.

Manifestările organizate de Clubul internațional de la Constanța au dat prilejul ca marinari din diferite țări să se cunoască mai bine și să lege prietenii trainice. Vorbind despre manifestările la care au luat parte, numeroși navigatori străini, ca ofițerul secund Hundsen Mate de pe vasul danez „Arland" și alții și-au exprimat recunoștința pentru grija și sentimentele prietenești cu care au fost înconjurați în timpul șederii lor în țara noastră și au arătat că astfel de întîlniri contribuie la întărirea prieteniei între popoare, la întărirea păcii.

Schimburi de delegații studențești

Institutul medico-farmaceutic din Cluj și Universitatea de medicină din Debrețin, R.P. Ungară, au organizat un schimb de delegații de studenți în vederea practicii de vară.

In cadrul acestui schimb, o delegație de 40 de studenți de la Institutul medico-farmaceutic din Cluj condusă de conf. Alexandru Ooriș, decanul facultății de medicină generală, a plecat spre Debrețin.

Totodată, la Cluj a sosit o delegație de 40 de studenți de la Universitatea de medicină din Debrețin condusă de dr. A. Gyongyossy.

In timpul șederii la Cluj, pe lîngă practică, studenții maghiari vor lua parte la activitatea clubului studențesc de vară, vor vizita întreprinderi și instituții culturale și științifice.

(Agerpres)

Sărbătoarea poporului mongol

Astăzi poporul mongol este în sărbătoare. In stepe și în munți, în sate și orașe, bătrîni și tineri sărbătoresc a 35-a aniversare a revoluției populare.

...11 iulie 1921. In mod festiv la Urgu (așa se numea pe atunci capitala țării) era instaurat guvernul popular. Actul acesta era rezultatul revoluției izbucnite în Mongolia împotriva asupririi feudale, sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, înfăptuite doar cu cîțiva ani înainte în țara vecină — Rusia Sovietică.

Triumful revoluției s-a datorat înțelepciunii conducerii a Partidului Popular Revoluționar Mongol, în frunte cu Suhe-Bator și Ciolbalsan.

La început condițiile interne din țară erau de așa natură, încît guvernul popular mongol a hotărît să mai mențină monarhia, bineînțeles cu puteri îngrădite. Regelui i s-au lăsat puteri nelimitate doar în domeniul bisericesc. Puterea hanilor, al căror exponent era monarhul, a fost desființată. N-a trecut mult însă și în 1924 regele a fost alungat de la tron, iar Mongolia a devenit prima Republică Populară din lume.

Au trecut ani. R.P. Mongolă a devenit, dintr-o țară extrem de înapoiată, un stat cu o economie și cultură în continuă dezvoltare. Ocupația de bază a populației țării a fost și este creșterea vitelor. Astăzi șeptelul a crescut de 2,5 ori față de anii dinainte puterii populare. Mongolii nu mai pribegesc cu familiile și vitele lor din loc în loc în căutarea pășunilor. Cultura plantelor era ca și inexistentă. Actualmente se face agricultură pe terenuri a căror suprafață e mereu în creștere. Numai în ultimii cîțiva ani suprafața cultivabilă a țării a crescut de 170 de ori. Mii de țărani muncitori din R.P. Mongolă sînt organizați în cele 240 de asociații de cultivare a pămîntului.

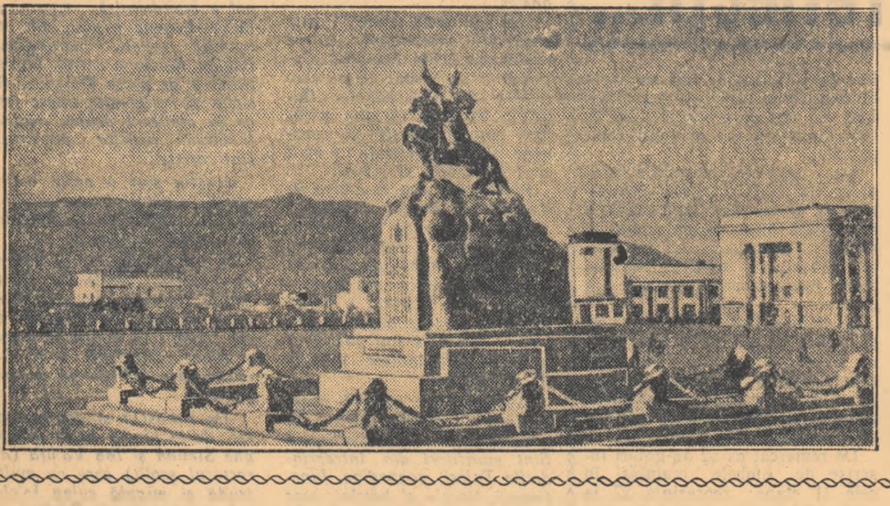
O mare dezvoltare a luat-o în anii de după revoluție și industria. Dacă cu 35 de ani în urmă Mongolia nu avea nici un fel de fabrici, astăzi în complexul economiei naționale, aproape jumătate din valori sînt produse în industrie. Primul loc în cadrul industriei îl ocupă cea alimentară, care numără peste 500 de întreprinderi. Paralel s-a dezvoltat și cultura. In Mongolia antirevoluționară doar unul dintr-o sută de locuitori știa carte. Acum numărul analfabeților a devenit infim. La Ulan-Bator, capitala țării, există o universitate creată acum 14 ani, în care studiază 1.560 de studenți, precum și numeroase alte institute superioare, fără să mai vorbim de școlile elementare și medii unde învață mii de elevi. Toate aceste succese se datoresc luptei pentru o viață mai fericită dusă de poporul mongol, în frunte cu Partidul Popular Revoluționar Mongol.

Tineretul Mongoliei populare participă cu avînt la lupta pentru un viitor luminos. Forțele sale sînt mobilizate de Uniunea Tineretului Revoluționar, care numără peste 43.000 de membri.

Nu sînt decît 35 de ani de cînd tinerii și femeile Mongoliei nu se bucurau de nici un drept. In noua Mongolie și tinerii și femeile au drepturi egale. Multe nume de tineri și tinere fruntașe în muncă ca Tomorbator, brigadier la combinatul „Ciolbalsan", Tevenjav, tînără mulgătoare, Sanghe, Togontomov, Snlaamsuren, tineri păstori și mulți alții, — au devenit cunoscute în întreaga țară.

Astăzi poporul mongol este în sărbătoare. Impreună cu toate popoarele marii familii a lagărului socialist, inimile noastre sînt pline de lumina sărbătorii poporului frate mongol. Primiți dragi tineri mongoli, la sărbătoarea voastră, salutul frățesc al tineretului din R.P. Romînă.





IN PRIMA FOTOGRAFIE: pionieri mongoli citesc numărul proaspăt al revistei lor, pe care tocmai l-au primit.

IN A DOUA FOTOGRAFIE: Piața Centrală din Ulan-Bator cu statuia conducătorului revoluției mongole, Suhe-Bator.

De peste HOTARE

TELEGRAMĂ

Prezidiului Marelui Hural Popular al Republicii Populare Mongole.

Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole.

Comitetului Central al Partidului Popular Revoluționar Mongol.

In numele popoarelor Uniunii Sovietice, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice vă trimit dumneavoastră și poporului mongol salutări frățești și călduroase felicitări cu prilejul sărbătorii naționale — cea de-a 35-a aniversare a Republicii Populare Mongole. In anii puterii populare oamenii muncii din Mongolia au înfăptuit sub conducerea Partidului Popular Revoluționar și a guvernului R.P. Mongole profunde transformări democratice și sociale, au pus temelii trainice dezvoltării țării pe drumul socialismului și au obținut mari succese în construcția de stat, economică și culturală a Republicii.

In cei 35 de ani de existență independentă în Republică au fost create întreprinderi industriale, s-a format o clasă muncitoare și o intelectualitate muncitorească națională, a crescut considerabil bunăstarea oamenilor muncii. Au fost obținute succese în domeniul dezvoltării creșterii vitelor.

Impreună cu Uniunea Sovietică, cu Republica Populară Chineză și cu celelalte țări socialiste, Republica Populară Mongolă aduce o contribuție activă la lupta pentru pace și pentru slăbirea încordării internaționale. Politica iubitoare de pace a statului mongol se bucură de recunoștința și sprijinul a o serie de țări din Europa și Asia.

In ziua glorioasei sale aniversări popoarele din Uniunea Sovietică doresc din inimă noi succese poporului mongol frate în lupta pentru traducerea în viața a ideilor marxism-leninismului, pentru înflorirea Mongoliei noi socialiste, pentru consolidarea păcii între popoare.

Să se întărească și să se dezvolte colaborarea frățească și prietenia veșnică de nezdruncinat dintre popoarele Uniunii Sovietice și Republicii Populare Mongole.

Prezidiul Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Consiliul de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Ambasadorul R. P. R. la Ulan Bator și-a prezentat scrisorile de acreditare președintelui Prezidiului Marelui Hural Popular al Republicii Populare Mongole

La 7 iulie a.c. Mihai Dalea, Ambasador al R.P.R. în U.R.S.S. și-a prezentat scrisorile de acreditare în calitate de Ambasador Extraordinar și Plenipotențiar al R.P.R. în R.P. Mongolă, președintelui Prezidiului Marelui Hural Popular al Republicii Populare Mongole, Jamsaranghin Sambu.

Ambasadorul Dalea a fost însoțit de Micula Ferdinand, al III-lea secretar de Ambasadă.

La ceremonia înmînării scrisorilor de acreditare a fost de față Dașiin Adilbiș, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Mongole.

După înmînarea scrisorilor de acreditare, Jamsaranghin Sambu, a avut o convorbire cu Mihai Dalea, la care a participat și Dașiin Adilbiș.

Noul Ambasador al R. P. R. la Praga și-a prezentat scrisorile de acreditare Președintelui Republicii Cehoslovace

La 9 iulie a.c. Ion Rab, ambasador Extraordinar și Plenipotențiar al R.P.R. la Praga, și-a prezentat scrisorile de acreditare Președintelui Republicii Cehoslovace, Antonin Zapotocky.

La solemnitatea înmînării scrisorilor au fost de față Vaclav David, ministrul Afacerilor Externe și Dr. Iecny, șeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al R. Cehoslovace.

Prezentînd scrisorile de acreditare ambasadorul R.P.R. a transmis Președintelui Zapotocky urări de fericire și prosperitate pentru poporul cehoslovac din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R. și a Guvernului Republicii Populare Romîne.

Prietenia dintre poporul romîn și poporul cehoslovac — a spus în continuare Ambasadorul R.P.R. — se întemeiază pe legături indisolubile, făurite de-a lungul istoriei în lupta pentru independență și libertate și în lupta comună împotriva fascismului.

Relațiile de colaborare frățească dintre popoarele noastre, bazate pe principiile învățăturii marxist-leniniste, au crescut și s-au întărit tot mai mult în anii ce s-au scurs de la eliberare.

Multipla și rodnica colaborare economică ce s-a dezvoltat între Republica Populară Romînă și Republica Cehoslovacă, relațiile culturale tot mai largi și politica activă pe care țările noastre împreună cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară o duc pentru întărirea socialismului și apărarea păcii în lume, constituie pentru fiecare din popoarele noastre un puternic sprijin în construirea societății noi, socialiste.

Poporul romîn se bucură de toate succesele obținute de poporul cehoslovac în dezvoltarea economiei sale, a culturii sale, în politica sa externă dusă pentru întărirea păcii și colaborării internaționale și dorește din toată inima dezvoltarea și adîncirea permanentă a relațiilor dintre cele două țări.

In încheiere Ambasadorul R.P.R. a asigurat pe președintele Republicii Cehoslovace că va face totul pentru a contribui la dezvoltarea relațiilor de prietenie între cele două țări și și-a exprimat convingerea că în activitatea sa va primi tot sprijinul Președintelui și Guvernului Cehoslovac.

In cuvîntul său de răspuns, președintele Republicii Cehoslovace Antonin Zapotocky, mulțumind pentru urările transmise, a arătat că poporul cehoslovac apreciază mult prietenia adîncă și sentimentele frățești care îl leagă de poporul romîn. De aceea el se bucură sincer de succesele dobîndite de poporul frate romîn, în opera de întărire a regimului de democrație populară și în construirea socialismului în frumoasa lui țară.

Poporul romîn — a spus Zapotocky — a îndeplinit sarcinile planului său cincinal, arătînd un mare entuziasm creator și de muncă, pornind la îndeplinirea sarcinilor celui de-al doilea cincinal, care va însemna o nouă și mai puternică dezvoltare a construcției socialiste în R.P.R.

Țara dv. — a subliniat el în continuare — a dobîndit succese însemnate în ultimul timp și pe plan internațional prin faptul că a fost primită ca membru în O.N.U. Acest fapt l-am întîmpinat cu mare bucurie, deoarece și țara dv. partizan hotărît al politicii păcii, a căpătat însfîrșit posibilitatea de a participa la munca acestei importante organizații. Cehoslovacia la fel ca și R.P.R., în colaborare prietenească cu celelalte țări ale lagărului socialist și cu alte țări iubitoare de pace, va susține toate eforturile pentru slăbirea încordării internaționale, pentru rezolvarea tuturor problemelor internaționale pe calea tratativelor și pentru dezvoltarea colaborării pașnice între țări, indiferent de structura lor socială și de stat.

Țările noastre sînt două surori în marea familie a lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S. Lupta pe care o duc țările noastre pentru construirea viitorului lor luminos, socialist, pentru întărirea păcii trainice în lumea întreagă le unește prin legături de prietenie veșnică și de neclintit. Impreună cu dv. sînt convins că prietenia și colaborarea reciprocă care se adîncește mereu între țările noastre, vor contribui într-o mare măsură la dezvoltarea ambelor noastre țări.

In încheiere președintele Zapotocky a asigurat pe Ambasadorul Rab, că în îndeplinirea sarcinilor sale de răspundere va avea întotdeauna deplina înțelegere și sprijinul său și al guvernului cehoslovac.

Recepția oferită de N. A. Bulganin în cinstea lui Kim Ir Sen

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: la 9 iulie, N.A Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a oferit în Marele Palat al Kremlinului o recepție în cinstea tovarășului Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene.

La recepție, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă și prietenească, tovarășii N. A. Bulganin și Kim Ir Sen au rostit cuvîntări.

In cuvîntarea sa, tovarășul N. A. Bulganin a spus între altele:

Prietenia dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Democrată Coreeană a crescut și s-a întărit în lupta pentru stabilirea unei orînduiri independente, democratice și socialiste în Coreea. Sîntem legați prin legături frățești adînci. Aceste legături au avut totdeauna la bază mărețe principii: egalitatea în drepturi, independența și ajutorul reciproc al statelor socialiste.

Poporul coreean a trecut prin mari încercări în anii războiului ce i-a fost impus de imperialiști.

Poporul coreean mai trebuie să biruie multe greutăți. Aceste greutăți sînt de ordin atît extern cît și de ordin intern. Dar noi sîntem convinși că poporul coreean va învinge aceste greutăți.

Tovarășul Kim Ir Sen a rostit o cuvîntare în care a spus între altele:

Permiteți-mi ca în numele delegației guvernamentale a Republicii Populare Democrate Coreene să-mi exprim profunda recunoștință pentru primirea călduroasă și saluturile prietenești.

Oamenii muncii din Republica Populară Democrată Coreeană sînt ferm hotărîte de a întări prin toate mijloacele orînduirea democrat-populară în Coreea de nord și năzuiesc ferm spre întărirea păcii și spre unificarea pașnică a Coreei pe baze democratice.

Poporul coreean, ca și toate popoarele iubitoare de pace din lume, sprijină fierbinte politica leninistă consecventă și pașnică a guvernului sovietic, uriașele lui eforturi spre întărirea păcii în întreaga lume.

Poporul coreean urează poporului sovietic frate noi succese în îndeplinirea istoricelor hotărîri ale Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice care au înarmat poporul sovietic cu un nou program de luptă pentru înaintarea cu succes spre comunism și au deschis noi perspective largi pentru dezvoltarea relațiilor internaționale și pentru măreața cauză a păcii.

Vizita unor delegații de femei de peste hotare

Delegațiile de femei din Suedia, Irak și Camerun sînt în prezent în țara noastră la invitația Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R.

Zilele acestea membrele celor trei delegații de femei au vizitat diferite instituții și întreprinderi unde s-au interesat de munca femeilor și de organizarea ocrotirii mamei și copilului. Printre vizitele făcute se numără acelea din regiunea Ploești: la sfatul popular regional, la Rafinăria nr. 1, la maternitatea orașului și la două din sondele petrolifere din apropierea orașului. De asemenea membrele delegațiilor de femei au fost oaspeții colectiviștilor din comuna Baba Ana, raionul Mizil, regiunea Ploești, unde s-au interesat de munca și viața lor, de activitatea femeilor în gospodăria agricolă colectivă.

In cursul zilei de luni, delegațiile de femei au vizitat fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej", iar în după amiaza aceleiași zile, la Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R. tov. Elena Teodorescu, membră în prezidiul C.C.S., le-a împărtășit din experiența și munca desfășurată de C.C.S. în rîndul femeilor muncitoare.

Marți, delegațiile de femei au făcut în cursul dimineții o vizită la Combinatul poligrafic „Casa Scînteii" iar după amiază la Palatul Pionierilor unde au văzut felul în care sînt îndrumați pionierii în cadrul cercurilor tehnice și a „miinilor îndemînatice". Apoi oaspeții au făcut o vizită la Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Convorbirea reprezentanților C.C. al P.C.U.S. cu conducători ai P.C. din Marea Britanie

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 iulie a avut loc la Comitetul Central al P.C.U.S. o convorbire cu conducătorii Partidului Comunist din Marea Britanie care se află la Moscova.

La convorbire au participat N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., P. N. Pospelov, secretar al C.C. al P.C.U.S., B. N. Ponomarev, membru al C.C. al P.C.U.S., Harry Pollitt, președintele Comitetului Executiv al Partidului Comunist din Marea Britanie, John Gollan, secretar general al Partidului Comunist și Bert Ramelson, membru al Comitetului Politic al Comitetului Executiv al Partidului Comunist.

Convorbirea dintre reprezentanții celor două partide frățești s-a desfășurat în spiritul prieteniei sincere și al solidarității.

★

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 iulie Prezidiul Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a oferit un prînz cu prilejul vizitei în Uniunea Sovietică a conducătorilor Partidului Comunist din Marea Britanie.

—◇○◇—

In 24 de ore

MOSCOVA.—La 10 iulie a avut loc la Kremlin o convorbire între K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., și D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. și majestatea sa șahinșahul Iranului, Mohammed Reza Pahlevi.

TOKIO. — După cum anunță posturile de radio japoneze, s-a terminat numărătoarea voturilor în alegerile pentru Camera consilierilor a parlamentului japonez, care au avut loc la 8 iulie. Rezultatele alegerilor au arătat că partidul liberal-democrat aflat la putere a pierdut un loc și în prezent are în Camera superioară 121 de mandate din 250. Principalul partid de opoziție — cel socialist — a repurtat un succes considerabil, mărindu-și cu 13 numărul mandatelor. El are în prezent 81 de mandate. Partidul Comunist din Japonia a întrunit în alegeri aproape 1.150.000 de voturi sau 3,9 la sută din totalul voturilor și dispune în Camera consilierilor de două mandate dintre care unul este deținut de Sandze Nosaka, prim secretar al C.C. al partidului comunist.

Mesajul adresat de A. Eden lui N. A. Bulganin

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite mesajul adresat de sir Anthony Eden lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.:

Vă mulțumesc pentru mesajul dv. din 6 iunie în problema dezarmării. După cum ați subliniat, am declarat la 17 mai în Camera Comunelor că salutăm comunicarea guvernului dv. că intenționați să reduceți efectivul forțelor armate sovietice. In ceea ce ne privește am și efectuat în ultimii trei ani reduceri însemnate ale efectivului forțelor noastre armate. Desigur că am efectuat reduceri și mai însemnate după cel de al doilea război mondial.

Personal, consider că o reducere unilaterală de acest gen este folositoare. Totuși, nu cred că ea însăși ar fi suficientă pentru ca încrederea și securitatea internațională să se întărească așa cum dorim noi. Pentru a contribui la o asemenea încredere, este necesar ca dezarmarea să se efectueze pe baza unui acord internațional care să prevadă un control și o inspecție eficace și măsuri corespunzătoare de apărare împotriva unui atac prin surprindere.

In ultimii zece ani puterile occidentale au căutat cu perseverență să realizeze un asemenea acord. In ceea ce privește guvernul englez, el va depune ca și pînă acum toate eforturile ca prin intermediul Națiunilor Unite să se asigure realizarea unui acord privitor la limitarea și reducerea armamentelor și la instituirea unui control asupra lor, inclusiv arma atomică. Perseverența în activitatea Comisiei O.N.U. pentru dezarmare și a subcomitetului ei este necesară pentru a realiza un acord care să asigure securitatea tuturor cu ajutorul unui sistem de control internațional corespunzător.

Nu consider ca realizabilă examinarea în mod izolat a acelei părți din propunerile dv. care se referă la Germania. Mă voi strădui cu perseverență să găsesc mijloace pentru reducerea forțelor armate și a armamentelor. Dar, pentru a asigura o adevărată slăbire a încordării în Europa este necesar totodată ca popoarele Europei occidentale să-și dea seama că garanțiile existente pentru securitatea lor se mențin.

Pe de altă parte, măsuri largi care să țină seama atît de dezarmare, cît și de problemele politice urgente, în special reunificarea Germaniei, ar face cu putință un adevărat progres. Voi fi gata întotdeauna să acord în limita posibilităților mele orice ajutor în această privință.

A. EDEN va vizita U.R.S.S. în mai 1957

MOSCOVA 10 (Agerpres) — TASS transmite: In aprilie 1956 în timpul vizitei în Marea Britanie, tovarășul N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și tovarășul N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. au adresat în numele guvernului U.R.S.S. o invitație lui sir Anthony Eden, primul ministru al Marii Britanii, de a vizita Uniunea Sovietică împreună cu dl. Selwin Lloyd, ministrul Afacerilor Externe și cu alți oameni de stat englezi, la o dată care îi va conveni. Această invitație a fost acceptată; s-a hotărît totodată ca data vizitei să fie stabilită ulterior.

La 10 iulie, sir Anthony Eden a făcut în Camera Comunelor următoarea declarație:

„In timpul recentei vizite a conducătorilor sovietici în Regatul Unit, ministrul Afacerilor Externe și cu mine am acceptat invitația de a face după un timp oarecare o vizită de răspuns în Uniunea Sovietică. In prezent s-a căzut de acord ca vizita să aibă loc în mai 1957 și se presupune că vom pleca din Anglia la 5 mai. Vizita noastră în Uniunea Sovietică va dura aproximativ 10 zile.

Ministrul Afacerilor Externe și cu mine sperăm să reluăm în timpul acestei vizite tratativele noastre cu conducătorii sovietici. Cred de asemenea că vom avea posibilitatea să vizităm Leningradul și eventual, alte regiuni ale Uniunii Sovietice".

Dezvăluirile unui fost spion american

BERLIN 10 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 10 iulie a avut loc la Berlin o conferință de presă organizată de serviciul de presă de pe lîngă primul ministru al R. D. Germane la care au participat reprezentanți ai presei germane și străine.

In cadrul conferinței de presă a făcut o declarație Horst Hesse, fost colaborator al serviciului de spionaj american, care a trecut recent în R. D. Germană.

H. Hesse a arătat că pînă în ultima vreme a lucrat ca colaborator cu funcții de răspundere la una din filialele serviciului de spionaj american din orașul Wurzburg. El a hotărît să înceteze colaborarea cu această organizație criminală, a trecut în R. D. Germană și s-a prezentat de bună voie în fața organelor securității statului.

După ce a prezentat numeroase date documentate, H. Hesse a vorbit despre activitatea criminală de spionaj a serviciilor de spionaj americane care acționează din Germania occidentală.

In cadrul conferinței de presă a luat cuvîntul colonelul Borman, reprezentantul Ministerului Securității statului al R. D. Germane. El a amintit declarația primului ministru al R. D. Germane, O. Grotewohl, în care s-a arătat că în ultima vreme organele securității statului au făcut inofensivi un mare grup de agenți și spioni. După ce a subliniat că activitatea acestor dușmani era îndreptată nu numai împotriva R. D. Germane, ci și a Poloniei, el a comunicat că s-a dezvăluit participarea directă a criminalilor prinși la provocarea organizată la Poznan.

Noutăți despre tineretul lumii

SUCCESUL COPIILOR SOVIETICI LA UN CONCURS INTERNAȚIONAL DE DESENE

La concursul internațional de desene de copii, care este organizat în fiecare an la Delhi de către redacția revistei „Shankars Weekly", au luat parte copii din 57 de țări. Juriul concursului a primit 33.000 de desene, printre care și de la copii sovietici.

Tinerilor pictori sovietici le-au fost decernate 11 premii. Cu premiul 1 al primului ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, pentru grupul de artiști de 15—16 ani, a fost distins Igor Ivanov, elev din Leningrad, pentru desenul înfățișînd o natură moartă.

APELUL C.C. AL UNIUNII TINERETULUI LIBER GERMAN

Consiliul central al Uniunii Tineretului Liber German a adresat tinerilor și tinerelor din întreaga Germanie un apel în care le propune să lupte în comun împotriva aplicării legii cu privire la introducerea serviciului militar obligatoriu, adoptată recent de Bundestag.

Chemăm pe toți tinerii, se spune în apel, să refuze să servească în armata NATO și să treacă în Republica Democrată Germană care va deveni pentru voi o adevărată patrie. Ea vă va apăra, vă va ajuta și vă va asigura o muncă pașnică. Noi sîntem gata în vederea unei lupte comune. Să ne întindem mîinile unul altuia.

TINERETUL VESTGERMAN IMPOTRIVA REMILITARIZARII

După cum anunță ziarul „Süddeutsche Zeitung", la 8 iulie organizația vest-germană de tineret „Șoimii" a dat publicității o declarație de protest împotriva adoptării de către Bundestag a legii cu privire la introducerea serviciului militar obligatoriu.

Ziarul relevă că organizația cere în declarația ei ca Bundestagul care va fi ales în anul 1957, să abroge legea cu privire la introducerea serviciului militar obligatoriu.

In nici o altă țară, se spune în continuare în ziar, nu s-ar putea adopta o lege atît de importantă în ciuda rezistenței păturilor largi ale poporului. Prin aceasta guvernul federal s-a pronunțat din nou pentru ducerea politicii primejdioase de forță, de mult depășită, s-a pronunțat împotriva posibilităților dezvoltării pașnice și a îngreunat din nou reunificarea, dacă n-a făcut-o chiar imposibilă.

NOTE EXTERNE

„Umanism"

Bună parte a Africii de Nord este frămîntată de evenimente zguduitoare. Pe țărmul mediteranian al Africii mai curg valuri de sînge, pier mii de oameni uciși de gloanțe și bombe.

Dar iată, se mai găsesc cîte unii pe care-i mișcă ceea ce se întîmplă acolo și iau măsuri urgente pentru... protecția animalelor.

Da, da, nu-i o greșeală de tipar, citiți chiar așa: protecția animalelor.

De curînd ziarul englez „Times" publica un anunț ce suna în felul următor: „Dacă aveți un fiu care și-a făcut sau își face serviciul militar în Africa de Nord, el vă poate povesti despre cruzimea revoltătoare cu care sînt tratate acolo animalele (dar ce ar mai putea istorisi despre cruzimile împotriva oamenilor!— n. r.). Societatea pentru Protecția animalelor din Africa de Nord și-a luat sarcina de a duce lupta împotriva tuturor manifestărilor de cruzime din Africa de Nord față de animale (oamenii, doar n-au nici o importanță — n.r.). Ea și-a propus, în același timp, să vină în ajutorul animalelor bolnave".

Luați acum și comparați acest anunț patetic și plin de „umanism" cu informațiile lapidare care apar în ziare și care grăiesc cam așa: „Eri au avut loc noi ciocniri în Algeria. Au fost omorîți 6 patrioți, iar alți 15 au fost arestați".

Și nu mai e nevoie de nici un comentariu...

Cu două tăișuri

Legislatorii din Louisiana (S.U.A.) s-au gîndit să inventeze un sistem care să îndepărteze pe negrii de la vot.

Ce s-au gîndit ei? Negrii sînt o rasă inferioară. Deci sînt proști și inculți. Hai să scoatem o lege prin care orice alegător, ca să aibe drept de vot, trebuie să fie în stare să citească o clauză din Constituție și „să-i dea o interpretare justă".

Zis și făcut. Legea a fost elaborată și pusă în vigoare. S-a întîmplat însă ca legea să aibă două tăișuri.

Unul din prea zeloșii funcționari din Louisiana, d-na Winnice P. Clements, șefa biroului de evidență din Webster, s-a apucat să aplice ad-literam această lege. Adică i-a examinat nu numai pe negri — pentru care fusese de fapt inventată legea — ci și pe albi.

Ei bine, rezultatul i-a lăsat cu gura căscată pe cei ce elaboraseră legea: au fost eliminați de la vot 2 negri și... 24 de albi.

Știri sportive

La 15 iulie își va începe turneul în țara noastră reprezentativa de fotbal a asociației sportive Traktor din R. P. Ungară. In primul joc fotbaliștii maghiari vor întîlni la Tg. Mureș echipa locală Recolta. In meciul următor echipa Traktor va juca în ziua de 19 iulie la Fălticeni cu echipa Recolta-Fălticeni. Ultimul joc al echipei maghiare va avea loc la 22 iulie la București în compania selecționatei asociației Recolta.

Joi, pe Stadionul Republicii, amatorii de handbal din Capitală vor avea prilejul să urmărească întîlnirea internațională dintre echipele selecționate ale orașelor București și Budapesta. Evoluția handbaliștilor maghiari este așteptată cu mare interes, valoarea acestei discipline în țara prietenă fiind unanim apreciată în cercurile sportive internaționale. Meciul va începe la ora 18 și va fi precedat de o serie de demonstrații de oină și hochei pe iarbă.

Informații

Duminică a părăsit Capitala plecînd la Sofia academicianul Emil Condurache pentru a participa la manifestările prilejuite de comemorarea lui Dimităr Blagoev.

In aceeași zi prof. univ. Tudor Ionescu, membru corespondent al Academiei R.P.R. a plecat la Belgrad, unde va participa la comemorarea marelui fizician Nikola Tesla.

SPECTACOLE

Patria, Infrățirea între popoare, Elena Pavel, 1 Mai, Doina: Chitarele dragostei; **Magheru, V. Alecsandri, I. C. Frimu** (sală și grădină), **Al. Sahia** (sală și grădină), **N. Bălcescu** (sală și grădină), **Donca Simo**: Amanții din Toledo; **Republica, Filimon Sîrbu** (sală și grădină), **București** (sală și grădină), **Gh. Doja, Miorița** (sală și grădină), **Libertății** (sală și grădină): Contele de Monte Cristo (seria I); **Maxim Gorki**: Vioara, Mărul cu merele de aur, Dostoievski, La expoziția indiană din Delhi; **Timpuri Noi**: Expoziția Agricolă Unională, Ivanek al nostru; **Lumina**: Un pahar cu bere; **Central**: Ali Baba și cei 40 de hoți, completare N. Grigorescu; **Victoria**: Bancnota de 1.000.000 lire sterline; **Tineretului**: Aventurile d lui Pickwik; **Al. Popov, Flacăra**: Dragoste pierdută; **8 Martie** (sală și grădină): Povestea uriașului din pădure; **Grivița**: Un pachet în munți; **Vasile Roaită** (sală și grădină): Ordinul Anna; **Cultural** (sală și grădină): A 12-a noapte; **Unirea** (sală și grădină): Maxim Minciună; **C. David**: Carola Lamberti; **T. Vladimirescu**: Poemul pedagogic; **Arta** (sală și grădină): Semne particulare; **Munca**: Spre țărmuri noi; **Carpați**: Pe răspunderea mea; **Moșilor**: Hamlet; **23 August** (sală și grădină): Sciuscia; **Gh. Coșbuc** (sală și grădină): Mîine va fi prea tîrziu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. [illegible]. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
STAS — 3452 — 52